A

ILUSTROWANY

KURIER POLSKI

Cena 15 gr

ROK VIII (1952) — Sobota, 8 listopada — Nr 269 (2458)

Milion mieszkańców Moskwy manifestowało nierozerwalną jedność narodu walczącego o pokój na całym świecie

W XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przewinął się przez Plac Czerwony pochód około miliona mieszkańców Moskwy, manifestując jedność i zespolenie wokół Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Świąteczny pochód ludu pracującego stolicy ZSRR rozpoczął się w południe. Na czele pochodu kroczyli najwybitniejsi stachanowcy z przedsiębiorstw stołecznych, znani uczeni i działacze kultury, — przy sztandarze Moskwy ozdobionym Orderem Lenina. Miasto otrzymało to wysokie odznaczenie przed pięciu laty w swą 800 rocznicę.

Świąteczna manifestacja zadokumentowała raz jeszcze pragnienie przyjaźni i pokoju między narodami ożywiające naród radziecki. Słowo „Pokój" widniało na tysiącach transparentów obok braterskich pozdrowień dla wszystkich narodów walczących przeciwko agresorom imperialistycznym i podżegaczom wojennym, o pokój, o demokrację, o socjalizm.

Witając Józefa Stalina oraz kierowników Partii i Rządu, idą następnie w zwartych szeregach sportowcy stołeczni — zdrowi, silni, odważni chłopcy i dziewczęta. Wznoszą oni okrzyk na cześć najlepszego Przyjaciela młodzieży radzieckiej, Towarzysza Stalina. Potężne „hurra" rozbrzmiewa przed murami Kremla.

Jednocześnie wkraczają na plac kolumny ludności pracującej dwunastu dzielnic Moskwy. Nad nimi widać morze sztandarów, portrety twórców Państwa Radzieckiego, Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina, portrety kierowników partii i rządu, czerwone transparenty z płomiennymi hasłami Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Słychać nieustannie ze wszystkich krańców Placu Czerwonego entuzjastyczne okrzyki: „Chwała Stalinowi"!

Na wielu transparentach wypisane jest złotymi literami hasło: „Robotnicy, chłopi, inteligencja Związku Radzieckiego! wykonamy pomyślnie zadania historyczne postawione przez XIX Zjazd Partii Komunistycznej! Wywalczymy nowe zwycięstwa w dziele budowy komunizmu!"

Mieszkańcy Moskwy powitali wielkie święto październikowe poważnymi sukcesami produkcyjnymi. Obwieszczali oni w tym dniu swe osiągnięcia w ogólnonarodowym współzawodnictwie socjalistycznym.

Na placu brzmią dziesiątki orkiestr, płyną w dal pieśni o szczęśliwym życiu ludzi radzieckich, o wielkiej Partii Komunistycznej, o Stalinie.

Wysoko nad kolumnami powiewa ogromny jedwabny sztandar z bojowym apelem partii: „Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina — naprzód do zwycięstwa komunizmu!". Pod tym sztandarem idą radzieccy uczeni, członkowie akademii, profesorowie, pracownicy licznych instytutów naukowych, których prace uzbrajają naukę i technikę w nowe metody badawcze, torują nowe drogi postępu technicznego i zgłębienia tajemnic przyrody.

Tysiące plakatów wzywają masy pracujące Kraju Rad do spotęgowania ogólnonarodowego współzawodnictwa socjalistycznego dla wykonania i przekroczenia piątego planu pięcioletniego, który znów zamanifestuje przed całym światem wielką siłę życiową socjalizmu, zasadniczą wyższość socjalistycznego systemu gospodarki nad systemem kapitalistycznym.

W szeregach manifestantów znajdują się tysiące budowniczych, których wysiłek zmienia oblicze Moskwy. Idą budówniczowie gmachów

(ciąg dalszy na str. 2)

W obecności Generalissimusa Stalina odbyła się wielka defilada wojskowa oraz manifestacja ludności stolicy ZSRR

z okazji XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi, że z okazji XXXV rocznicy utworzenia pierwszego na świecie Państwa Socjalistycznego na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się 7 listopada defilada oddziałów garnizonu moskiewskiego.

Jak zwykle w dniach wielkich uroczystości Plac Czerwony jest wspaniale udekorowany. Na gmachu wznoszącym się naprzeciwko Mauzoleum Włodzimierza Lenina widnieją olbrzymie portrety założycieli partii komunistycznej i wodzów narodu radzieckiego Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina oraz herb Związku Radzieckiego i herby 16 republik związkowych. Na czerwonych transparentach umieszczono słowa hasła Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego: **„Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina naprzód do zwycięstwa komunizmu"!** i innych haseł.

Tysiące gości zajmują trybuny wznoszące się wzdłuż murów Kremla. Na uroczystości obecni są przodownicy pracy przemysłu i rolnictwa, uczeni, pisarze i artyści, deputowani do Rad Najwyższych ZSRR i RFSRR oraz ministrowie. Wśród gości zajmują miejsca członkowie licznych delegacji zagranicznych, przybyłych z Polski, Czechosłowacji, Węgier, Bułgarii, Rumunii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Chin Ludowych, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej oraz z Francji, Anglii, Włoch, Austrii, Finlandii, Cejlonu, Nowej Zelandii, Burmy, Australii i innych krajów. Obecni są także członkowie korpusu dyplomatycznego i attaches wojskowi.

Na kilka minut przed rozpoczęciem defilady na trybunę wchodzi Józef Stalin w towarzystwie swych najbliższych współpracowników.

Wszyscy obecni na Placu Czerwonym witają Wielkiego Wodza entuzjastyczną owacją.

Defiladę wojskową odebrał Marszałek Związku Radzieckiego Timoszenko. W towarzystwie generała Ar-

(ciąg dalszy na str. 2)

Józef Stalin na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi, że Kraj Rad obchodzi radośnie 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W dniu 6 listopada wieczorem do gmachu Wielkiego Teatru ZSRR na uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej przybyli liczni mieszkańcy stolicy — robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych, wybitni uczeni, literaci i artyści, przedstawiciele organizacji partyjnych i społecznych, członkowie Rządu oraz deputowani do Rady Najwyższej ZSRR i do Rady Najwyższej RFSRR. Na posiedzeniu obecni byli również członkowie zagranicznych delegacji robotniczych, przybyli do Moskwy na uroczystości z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej.

O godzinie 7 wieczorem witany hucznymi, długo niemilknącymi oklaskami w Prezydium zajmuje miejsce Józef Stalin wraz ze swymi najbliższymi współpracownikami.

Wszyscy obecni powstają z miejsc. Brzmią okrzyki: „Chwała Stalinowi!", „Niech żyje Stalin!".

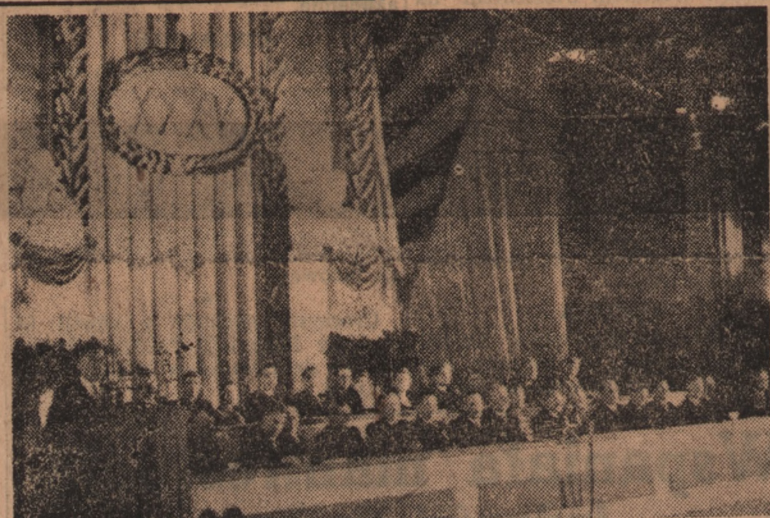
Referat na temat 35 rocznicy Rewolucji wygłosił zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Michał Pierwuchin.

Posiedzenie zakończyło się odegraniem hymnu Związku Radzieckiego.

Dnia 6 listopada 1953 r. w Hali Mirowskiej w Warszawie odbyła się uroczysta akademia, w XXXV Rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zorganizowana przez Komitet Centralny PZPR

Na zdjęciu: Prezydium — przemawia sekretarz KC PZPR wicepremier Aleksander Zawadzki.

(Foto — CAF)

Wspólna droga do pokoju łączy Polskę Ludową z narodami ZSRR

Naukowcy polscy wyrażają gorące uczucia dla Kraju Rad

W XXXV rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji czołowi przedstawiciele nauki polskiej i pracownicy Polskiej Akademii Nauk wyrazili swe gorące uczucia dla Związku Radzieckiego i Wodza mas pracujących całego świata. Wielkiego Stalina.

Zagajając uroczystą akademię prezes PAN prof. dr Jan Dembowski powiedział m. in.

„Polskę Ludową łączy z narodami Związku Radzieckiego wspólna droga, zmierzająca ku temu samemu celowi. Łączy nas szczera i gorąca sympatia dla narodu, który zawsze ofiarnie walczył o wolność i szczęście człowieka. W imieniu Polskiej Akademii Nauk składam serdeczne życzenia pomyślności dla bratnich narodów Związku Radzieckiego w wielkim dziele budowania nowego ustroju, budowania komunizmu i wyrażam niezłomne przekonanie, że stosunki kulturalne między naszymi krajami będą ożywiały się i zacieśniały coraz bardziej".

Uczestnicy uroczystości wystosowali depeszę do prezydium Akademii Nauk ZSRR w Moskwie.

W depeszy tej, podkreślając wspólnotę dążeń i ideałów Polski Ludowej i Związku Radzieckiego, uczeni polscy stwierdzają:

„Na wspólnej naszej drodze epokowa praca Józefa Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" i olbrzymi dorobek ideologiczny historycznego XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego będą dla uczonych polskich drogowskazem w ich dalszej pracy nad ugruntowaniem pokojowego rozwoju naszego budującego socjalizm narodu".

Referat o XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej wygłosił W. Michajłow.

Wśród długotrwałych owacji na cześć organizatora zwycięstw narodów radzieckich — Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Wodza całej postępowej ludzkości, Chorążego Światowego Obozu Pokoju — Wielkiego Stalina, uchwalono jednomyślnie rezolucję.

W rezolucji tej czytamy m. in.:

„My pracownicy Polskiej Akademii Nauk — bierzemy i będziemy brać przykład ze Związku Radzieckiego, jak należy rozwijać naukę, aby służyła narodowi, aby coraz pełniej wiązała się z życiem gospodarczym, z praktyką budownictwa socjalistycznego w naszym kraju".

Prezydent Bierut na przyjęciu w ambasadzie radzieckiej w XXXV rocznicę Wielkiego Października

W dniu 7 bm. w ambasadzie ZSRR w Warszawie odbyło się przyjęcie z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Gości witali małżonka ambasadora ZSRR pani Sobolew i charge d'affaires Zaikin.

Na przyjęcie przybył Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut.

W przyjęciu wzięli udział: członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z Premierem Cyrankiewiczem na czele, generalicja z Marszałkiem Polski Rokossowskim na czele, członkowie KC PZPR, przedstawiciele naczelnych władz stronnictw politycznych, Związków Zawodowych i organizacji społecznych, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz przodownicy pracy.

Na przyjęciu obecna była radziecka delegacja Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą, przybyła do Polski na uroczystości Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej ze znakomitym pisarzem radzieckim Surkowem na czele oraz bawiący w Polsce zespół Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowietu z kierownikiem artystycznym i głównym reżyserem tego teatru Zawadskim na czele.

W przyjęciu wzięli udział przedstawiciele korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Warszawie.

Przyjęcie upłynęło w niezwykle serdecznym nastroju.

Artykuł premiera Józefa Cyrankiewicza na łamach „Izwiestii"

MOSKWA (PAP). Na łamach dziennika „Izwiestia" ukazał się artykuł Premiera Józefa Cyrankiewicza poświęcony 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Komitet Centralny PZPR wydał przyjęcie na cześć budowniczych Pałacu Kultury i Nauki

Z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wydał w dniu 6 bm. przyjęcie na cześć budowniczych Pałacu Kultury i Nauki.

Na przyjęcie przybył Przewodniczący KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut. Obecni byli również członkowie Biura Politycznego i członkowie KC PZPR.

W przyjęciu wziął udział charge d'affaires ZSRR D. I. Zaikin.

W czasie przyjęcia odbyły się występy Państwowego Ludowego Zespołu Pieśni Tańca „Mazowsze" oraz zespołu pieśni i tańca Domu Wojska Polskiego.

Artyści radzieccy w Polsce

W związku z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przybył do Warszawy 155 osobowy zespół Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowieta, odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru Pracy.

Na zdjęciu: Kierownik artystyczny i główny reżyser Teatru im. Mossowieta, ludowy artysta ZSRR, laureat Nagrody Stalinowskiej — Jurij Zawadski dziękuje za serdeczne przywitanie. (Foto — CAF)

7. XI — Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej — 7. XII

Serca i umysły setek milionów ludzi zwracają się w dniu Wielkiego Października ku potężnej ojczyźnie narodów radzieckich

Narody całego świata obchodziły uroczyście 35 rocznicę Rewolucji Październikowej

W niezwykle podniosłym nastroju obchodziły narody całego świata, wszyscy ludzie pokoju i postępu XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Ku potężnej i wspaniałej ojczyźnie narodów radzieckich zwracają się w dniu rocznicy Wielkiego Października serca i umysły setek milionów ludzi na całym świecie. Oto depesze z różnych krajów o obchodach rocznicy Rewolucji Październikowej:

CHINY

PEKIN. Uroczyście obchodził naród chiński 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Pekinie odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli: Mao Tse-Tung, Sun Czin-Lin, Czu Teh, Czou En-Lai i inni członkowie rządu oraz przywódcy Komunistycznej Partii Chin, stronnictw i organizacji demokratycznych, przedstawiciele chińskiej armii ludowo-wyzwoleńczej, członkowie korpusu dyplomatycznego i liczni goście.

Przemówienia poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosili Sun Czin-Lin i Czou En-Lai.

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA. W sali Teatru Narodowego w Pradze odbyła się w przededniu Święta Październikowego premiera sztuki Borysa Ławreniewa pt. „Rozłam". Na premierze obecny był prezydent Klement Gottwald, członkowie rządu i KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji.

Z całego kraju napływają meldunki o nowych sukcesach produkcyjnych, którymi masy pracujące powitały rocznicę Rewolucji Październikowej.

RUMUNIA

BUKARESZT. Uroczyście obchodził naród rumuński 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Bukareszcie odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli: premier rządu, sekretarz generalny KC Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gh. Gheorghiu-Dej, przewodniczący prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego — Petru Groza, sekretarze KC Rumuńskiej Partii Robotniczej, członkowie rządu, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego.

Wśród burzliwych i długotrwałych owacji uczestnicy akademii uchwalili tekst listu z pozdrowieniami do Stalina.

BUŁGARIA

SOFIA. W sali Teatru Narodowego w Sofii odbyła się akademia poświęcona 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Uczestnicy akademii burzliwymi oklaskami powitali zajmujących miejsca za stołem prezydialnym przywódców Komunistycznej Partii Bułgarii i rządu z Wyłko Czerwenkowem na czele. Do honorowego prezydium wybrano wśród entuzjastycznych owacji Komitet Centralny KPZR z Józefem Stalinem na czele.

WĘGRY

BUDAPESZT. W 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej miasta i wsie węgierskie przybrały odświętną szatę. W całym kraju odbyły się akademie. Centralna akademia, na którą przybył sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących i premier rządu — Matyas Rakosi odbyła się w Budapeszcie.

ALBANIA

TIRANA. W całej Albanii odbyły się uroczyste zebrania i akademie. Masy pracujące Albanii uroczyście obchodziły wielkie święto narodu radzieckiego i ludzi pracy na całym świecie.

KOREA

PHENIAN. W Phenianie, Synczou, Anczou, Wonsanie, Hamhyn i w wielu innych miastach Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej odbyły się uroczyste akademie poświęcone 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

NRD

BERLIN. W Berlinie odbyło się uroczyste posiedzenie Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej. Wśród długotrwałych oklasków w prezydium zajęli miejsca członkowie Biura Politycznego KC Partii z Wilhelmem Pieckiem, Otto Grotewohlem i Walterem Ulbrichtem na czele. Referat poświęcony rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił Wilhelm Pieck.

INDIE

DELHI. W Indiach odbyły się liczne uroczystości z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Komunistyczna Partia Indii opublikowała oświadczenie, w którym wskazuje na konsekwentną, pokojową politykę Związku Radzieckiego.

AUSTRIA

WIEDEŃ. Społeczeństwo Austrii obchodziło szeroko 35 rocznicę Rewolucji Październikowej. W fabrykach i zakładach przemysłowych odbyły się uroczyste wiece i akademie.

BELGIA

BRUKSELA. Społeczeństwo belgijskie obchodziło uroczyście rocznicę Rewolucji Październikowej. W Brukseli i innych miastach odbyły się akademie. W całym kraju rozpoczęły się obchody Miesiąca Przyjaźni Belgijsko-Radzieckiej.

NORWEGIA

OSLO. Postępowe koła społeczeństwa norweskiego obchodziły uroczyście 35 rocznicę Rewolucji Październikowej. W Oslo, Bergen, Narviku i w innych miastach odbyły się akademie.

FINLANDIA

HELSINKI. W Helsinkach odbyła się uroczysta akademia zorganizowana przez towarzystwo „Finlandia — Związek Radziecki". Na akademię przybyli członkowie rządu, deputowani do parlamentu oraz przedstawiciele społeczeństwa. Obecni byli również przedstawiciele dyplomatyczni ZSRR, Chin i krajów demokracji ludowej.

*

Uroczyste obchody z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej odbyły się również w wielu innych krajach.

Wspaniała manifestacja ludności Moskwy

(dokończenie ze str. 1)

wysokościowych, pięknych domów mieszkalnych, szkół, klubów.

Manifestanci witają serdecznie gości zagranicznych obecnych na Placu Czerwonym. Przesyłają oni braterskie pozdrowienia wszystkim narodom walczącym przeciwko agresorom imperialistycznym i podżegaczom do nowej wojny, w obronie pokoju, o demokrację, o socjalizm.. Wszędzie widać plakaty ze słowami Wielkiego Stalina: Niech żyje pokój między narodami! Precz z podżegaczami wojennymi!

Ludność Moskwy wita po bratersku masy pracujące krajów demokracji ludowej budujące pomyślnie socjalizm. Przesyła ona pozdrowienia wielkiemu narodowi chińskiemu, który osiągnął nowe sukcesy w dziele budowy potężnego ludowo-demokratycznego państwa chińskiego. Nad kolumnami manifestanów widać portrety przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-Tunga, premiera Czou En-Laja, generalnego sekretarza KC Komunistycznej Partii Chin Liu Szao-Tsi, zastępcy przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego Czu Teh.

Nad pochodem widnieją też portrety Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesława Bieruta i Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Józefa Cyrankiewicza, prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda i premiera Zapotocky'ego, generalnego sekretarza KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej Wyłko Czerwenkowa i in.

Manifestanci pozdrawiają naród niemiecki walczący o zjednoczone, niezawisłe, demokratyczne i pokój miłujące Niemcy, o jak najrychlejsze zawarcie traktatu pokojowego w interesie narodu niemieckiego i w imię pokoju na całym świecie. Nad potokiem uczestników manifestacji widać portrety prezydenta NRD Piecka, premiera NRD Grotewohla, sekretarza generalnego SED Ulbrichta.

Mieszkańcy Moskwy przesyłają pozdrowienia bohaterskiemu narodowi koreańskiemu walczącemu mężnie o wolność i niezawisłość swej ojczyzny przeciwko obcym najeźdźcom.

Dalej nad kolumnami widnieje hasło: „Niech żyje przyjaźń narodów Anglii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego w ich walce o zapobieżenie wojnie i zapewnienie trwałego pokoju na całym świecie!"

W pochodzie niesione są portrety wodza narodu francuskiego Thoreza, wodza narodu włoskiego Togliattiego, wodza amerykańskiej rewolucyjnej klasy robotniczej Fostera, sekretarza generalnego KC Komunistycznej Partii Hiszpanii Dolores Ibarruri, sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii Harry Pollitta.

Ze wszystkich krańców ogromnego placu słychać entuzjastyczne okrzyki na cześć Wielkiego Stalina, na cześć niewzruszonej przyjaźni narodów Kraju Rad, na cześć potężnego mocarstwa radzieckiego — ostoi pokoju na całym świecie.

Świąteczny pochód trwał blisko cztery godziny. Zamknęła go wielka kolumna sportowców. Nieśli oni olbrzymie litery tworzące łącznie słowa: „Naprzód do zwycięstwa komunizmu!"

Manifestacja październikowa nacechowana była radosnym nastrojem. Ludność pracująca Moskwy, wkraczając w trzydziesty szósty rok istnienia władzy radzieckiej, zademonstrowała swą gotowość i niezłomną wolę wykonania historycznych uchwał XIX Zjazdu KPZR, wykonania zadań piątej pięciolatki stalinowskiej, poświęcenia wszystkich sił sprawie budowy społeczeństwa komunistycznego.

Ludność stolicy złożyła życzenia w ambasadzie ZSRR w Warszawie

Dnia 7 bm. z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej charge d'affaires ZSRR D. I. Zaikin przyjmował życzenia w gmachu ambasady radzieckiej w Warszawie.

Pierwsza złożyła życzenia delegacja Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z Sekretarzem KC PZPR — Z. Nowakiem na czele.

Następnie życzenia złożyły delegacje władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, przedstawiciele Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegacja Prezydium Stołecznej Rady Narodowej i Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju.

W ciągu kilku godzin bez przerwy przybywały do ambasady liczne delegacje organizacji społecznych, warszawskich zakładów pracy i instytucji oraz młodzieży akademickiej i szkolnej, które złożyły na ręce charge d'affaires Zaikina gorące i serdeczne życzenia dla narodów Związku Radzieckiego — życzenia dalszych wspaniałych sukcesów w budownictwie komunizmu i w wielkim dziele walki o pokój na całym świecie.

STAN POGODY

Zachmurzenie zmienne z możliwością przelotnych opadów w postaci deszczu lub śniegu. Chłodniej. W ciągu dnia temperatura w granicach od 0 do 5 st. Wiatry dość silne, a chwilami silne i porywiste z kierunków północnych i północno-zachodnich.

Na całym świecie trwają przygotowania do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju

We wszystkich krajach wzmaga się aktywność najszerszych warstw ludności w walce o pokój. Wyrazem tego są intensywne przygotowania do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju, który rozpocznie obrady dnia 12 grudnia br. w Wiedniu. We wszystkich zakątkach kuli ziemskiej odbywają się liczne zebrania, wiece i konferencje, na których przedstawiciele różnych warstw społecznych manifestują swą wolę walki o zachowanie pokoju na całym świecie. Na konferencjach ludność wybiera na Kongres w Wiedniu delegatów, reprezentujących najszersze warstwy społeczne.

BERLIN. W całych Niemczech trwają intensywne przygotowania do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju.

W Niemczech Zachodnich rozpoczęły się już wybory delegatów na Kongres. M. in. mieszkańcy Wiesbaden-Dotzheim wybrali ostatnio delegata na Kongres w Wiedniu, który będzie jednocześnie reprezentował ludność tego miasta na konferencji obrońców pokoju w Hesji, zorganizowanej w ramach przygotowań do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju.

W przygotowaniach do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju uczestniczą coraz szersze koła wszystkich warstw ludności Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

W okręgu erfurckim odbyło się już w miastach, wsiach, zakładach pracy, w ośrodkach robotniczych i Państwowych Gospodarstwach Rolnych około 1.000 zebrań, których uczestnicy wskazywali m. in. na nowe możliwości wzmożenia walki o pokój.

Na okręgowych konferencjach pokojowych wybrano już kilkuset delegatów na konferencję w sprawie pokoju i porozumienia ogólnoniemieckiego. Wśród delegatów znajduje się wielu przodowników pracy i aktywistów, wielu duchownych ewangelickich i katolickich oraz liczni chłopi, pracownicy umysłowi itd.

*

LONDYN. Jak wynika z doniesień prasy londyńskiej, w Anglii nabierają coraz szerszego rozmachu prace przygotowawcze do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju. W centrum kampanii przygotowawczej znajdują się wybór delegatów na Kongres i zdobycie środków na pokrycie kosztów podróży delegatów. Aktywny udział w przygotowaniach biorą działacze związkowi, członkowie partii laburzystowskiej, działacze ruchu obrony pokoju i wszyscy ludzie miłujący pokój.

Młodzież angielska organizuje w związku z kongresem sztafetę pokoju, która wystartuje dnia 9 listopada w Szkocji. Trasa sztafety przebiegać będzie przez Anglię i Francję do granicy włoskiej, a stamtąd przez granicę austriacką do Wiednia.

W Coventry odbyła się konferencja obrońców pokoju, na której wybrano trzech delegatów na Kongres Narodów w Obronie Pokoju. Uczestnicy konferencji uchwalili jednomyślnie rezolucję domagającą się obrony niezawisłości Anglii.

Uczestnicy konferencji wezwali cztery wielkie mocarstwa do utworzenia zjednoczonych pokojowych Niemiec oraz zaapelowali do rządu angielskiego o dołożenie wszelkich starań w celu zorganizowania spotkania pięciu wielkich mocarstw.

Sport

PLENARNE POSIEDZENIE SEKCJI PN I HL WKKF BYDGOSZCZ

Plenarne posiedzenie sekcji piłki nożnej i hokeja na lodzie WKKF zgromadziło czołowy aktyw z tej dziedziny sportu w woj. bydgoskim. Na salę przybyła delegacja zrzeszeń sportowych przynosząc życzenia owocnych obrad. W istocie obrady, którym przewodniczył przedstawiciel Partii — St. Lehmann przeprowadzono sprawnie, a wnioski z nich wyciągnięte, analiza sprawozdań z działalności sekcji, dezyderaty wysunięte pod adresem GKKF reprezentowanego na zebraniu przez ob. Szymkowiaka, dezyderaty wobec nowo wybranego prezydium sekcji — wszystko to świadczy o stale podnoszącym się poziomie wyrobienia sportowego i ideologicznego wśród społecznego aktywu działaczy.

Okres sprawozdawczy obejmował blisko dwa lata — 51 i 52 r. Stwierdzono rosnącą sprawność organizacyjną sekcji KKF, osiągnięcia sportowe piłkarstwa pomorskiego uwidocznione zarówno w osiąganych wynikach jak i w malejącej systematycznie ilości kar dla kół i zawodników. Stwierdzono również spadek poziomu sędziowania i tu wytyczne nowego kolegium sędziów przewidują organiczną pracę nad usunięciem tego mankamentu. W trakcie zebrania wręczono klubom dyplomy za mistrzostwa w poszczególnych klasach, poza tym dyplomami uznania wyróżniono szereg działaczy.

W dyskusji szczególnie cenne były głosy ob. Wieczorka, oficera Ziemby i St. Lehmanna. Ob. Lehmann stwierdził, że w pracy nad rozwojem kultury fizycznej nie podchwytujemy jeszcze tempa osiągniętego w życiu gospodarczym czy kulturalnym. Przez pracę nad stałym wzrostem poziomu politycznego musimy nasze braki nadrobić, aby wyrównać krok sportowców z krokiem całego społeczeństwa idącego szybkim, zwycięskim marszem do socjalizmu.

Do nowej sekcji powołano 56 działaczy, którzy wybrali prezydium z dotychczasowym jego przewodniczącym — kpt. Kl. Nowakiem na czele.

W przerwie zebrania wyświetlono odznaczający się dużymi walorami wychowawczymi radziecki film sportowy „Drużyna".

Wrocław – Bydgoszcz na żużlu

Program meczu przewiduje 10 biegów. W biegu dziesiątym o miano najlepszego jeźdźca walczyć będzie 4 zawodników z najlepszymi czasami. Punktacja: 3, 2, 1, 0. Początek wyścigów w niedzielę, 9 bm. o godz. 13 na torze żużlowym Gwardii przy ul. Sportowej w Bydgoszczy.

Kupony z wynikami prosimy nadsyłać lub składać w Redakcji IKP,

9. XI. 52 r. Bydgoszcz godz. 13.00

KONKURS SPORTOWY IKP
Nr 30

MECZ ŻUŻLOWY
WROCŁAW — BYDGOSZCZ

Wynik . . . . **dla** . . . . . .

Najlepszy czas dnia . . . . .

Zwycięzca biegu . . . . . .

Imię . . . .

Nazwisko . . . .

Adres . . . .

Wielka defilada wojskowa w Moskwie

(dokończenie ze str. 1)

tiemjewa, który dowodził defiladą, Marszałek Timoszenko przejechał przed frontem oddziałów wojskowych i złożył żołnierzom i oficerom oraz wszystkim obecnym na uroczystości życzenia z okazji Święta Rewolucji, a następnie wygłosił przemówienie.

Przy dźwiękach melodii hymnu Związku Radzieckiego i przy akompaniamencie artyleryjskich salw honorowych rozpoczęła się defilada wojskowa.

Pierwsi przemaszerowali przez Plac Czerwony słuchacze Akademii Wojskowej im. Frunzego, a za nimi słuchacze innych wyższych uczelni wojskowych — artylerzyści, czołgiści, lotnicy i marynarze.

W zwartych szeregach przedefilowali uczniowie najstarszej radzieckiej szkoły oficerskiej im. Rady Najwyższej RFSRR, której wychowankowie już po raz sześćdziesiąty biorą udział w defiladach na Placu Czerwonym.

Przez Plac przemaszerowują oddziały wojsk ochrony pogranicza, a za nimi młodzi wychowankowie szkół wojskowych im. Suworowa i im. Nachimowa.

Następnie na Plac wkraczają oddziały słynnej tamańskiej dywizji gwardyjskiej, liczącej w swych szeregach 33 żołnierzy i oficerów, którym za odwagę na polu walki przyznano zaszczytne tytuły bohaterów Związku Radzieckiego.

Przez Plac Czerwony przeciągają oddziały zmotoryzowanej piechoty i artylerii, oddziały artylerii przeciwlotniczej i przeciwpancernej, ciężkie działa i haubice oraz miotacze min — tzw. „katiusze". Defiladę zamyka dywizja pancerna.

Uczestnicy uroczystości witali gorąco oddziały wojsk radzieckich, stojących na straży pokoju i bezpieczeństwa Wielkiego Kraju Rad.

Po zakończeniu defilady odbyła się wielka manifestacja ludności pracującej Moskwy.

Wyniki wyborów w USA

NOWY JORK (PAP) Prasa donosi, że zakończono obliczanie głosów w 146.361 obwodach wyborczych. Na kandydaturę gen. Eisenhowera padło 55 proc. oddanych głosów.

Ogłoszono również prowizoryczne dane o wynikach wyborów do Kongresu. Do Izby Reprezentantów wybrano 220 republikanów i 205 demokratów (pełny skład Izby Reprezentantów, liczącej 435 członków — nie jest jeszcze znany).

Do senatu wybrano 12 demokratów i 23 republikanów. Tak więc, w senacie zasiada obecnie 48 republikanów, 47 demokratów oraz 1 senator niezależny (senator Morse ze stanu Oregon).

Umacniając więzy braterskiej współpracy i przyjaźni z narodami ZSRR naród polski zrealizuje zwycięsko program Frontu Narodowego

Fragmenty przemówienia Sekretarza KC PZPR Wicepremiera Aleksandra Zawadzkiego

wygłoszonego na uroczystej akademii w Warszawie w XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Towarzysze!

Mija 35 lat od Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej — od historycznych dni, gdy klasa robotnicza dawnego imperium rosyjskiego, z partią bolszewicką na czele i w sojuszu z chłopstwem pracującym, pod wodzą Lenina i Stalina, obaliła w powstaniu zbrojnym ustrój kapitalistyczno-obszarniczy, przyniosła wolność i niepodległość ujarzmionym narodom, założyła podwaliny pierwszego państwa robotników i chłopów — republiki radzieckiej.

Historia nie zna przewrotu społecznego, którego odgłos potoczyłby się tak bojową pobudką przez glob ziemski, sięgając w głąb świadomości milionów, jak odgłos Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

ZWYCIĘSTWO REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ ZWIASTUNEM NOWEJ ERY

Te miliony, miliony uciśnionych i wyzyskiwanych całego świata dojrzały i odczuły w zwycięstwie rewolucji rosyjskiej, w powstaniu Kraju Rad, zwiastuna i swego wyzwolenia, drogowskaz i swego przyszłego zwycięstwa — zwiastuna nowej ery.

Wszystko, co było zdrowe w międzynarodowym ruchu robotniczym i nie przeżarte trądem oportunizmu, lgnęło do Wielkiej Rewolucji, podnosiło się na jej pobudkę.

7 listopada 1917 roku skończyło się jedynowładztwo kapitalizmu w świecie.

Odniosła historyczny triumf rewolucyjna marksistowsko - leninowska prawda naukowa o socjalizmie jako nieuniknionym wyniku obiektywnych tendencji rozwoju społecznego, prawda o zniesieniu wyzysku człowieka przez człowieka, o misji dziejowej proletariatu i roli sojuszu robotniczo-chłopskiego w walce o powstanie i budownictwo nowego ustroju społecznego i państwowego.

W tym wyraził się pierwszy potężny cios, który Rewolucja Październikowa zadała światowemu systemowi kapitalistycznemu.

Międzynarodowe znaczenie Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej niejednokrotnie podkreślali Lenin i Stalin.

ZASADNICZY PRZEŁOM W HISTORII LUDZKOŚCI

Jakże świeżo i aktualnie brzmią dziś, w XXXV-lecie Października, słowa Towarzysza Stalina:

„... Zwycięstwo Rewolucji Październikowej — pisał Towarzysz Stalin — oznacza zasadniczy przełom w historii ludzkości, zasadniczy przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, zasadniczy przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, zasadniczy przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata. Oto dlaczego Rewolucja Październikowa jest rewolucją o charakterze międzynarodowym, światowym.

W tym również tkwi źródło głębokiej sympatii, jaką darzą Rewolucję Październikową klasy uciskane wszystkich krajów widząc w niej rękojmię swego wyzwolenia".

Wielkość i nieogarniony zasięg historyczny Rewolucji Październikowej przejawiły się z nową potężną siłą — jak mówi Towarzysz Stalin na XIX Zjeździe KPZR — **w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki rozgromiwszy niemiecką i japońską tyranię faszystowską, wybawił narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej".**

Świat kapitalistyczny wyszedł z tej wojny ponownie poważnie uszczuplony w swym stanie posiadania, dalej podważony w swych podstawach, głębiej zapadnięty w ogólny, nieuleczalny kryzys i gnicie.

Dzięki zwycięstwu Związku Radzieckiego, powstały w Europie środkowej i południowo-wschodniej kraje demokracji ludowej i Niemiecka Republika Demokratyczna. W konsekwencji tego zwycięstwa wyzwolił się lud chiński, a zwycięstwo jego stanowi punkt zwrotny w historii walk wyzwoleńczych narodów kolonialnych i zależnych Azji.

„SZTURMOWE BRYGADY"

Dzięki więc Rewolucji Październikowej i zwycięstwu Związku Radzieckiego w wielkiej wojnie narodowej, **„powstały nowe „Szturmowe Brygady" w postaci krajów ludowodemokratycznych"** (Stalin), **powstał, wraz ze Związkiem Radzieckim jednolity i potężny obóz socjalistyczny przeciwstawny obozowi kapitalistycznemu".** (Stalin).

W tym wyraził się drugi potężny cios, który spotkał kapitalizm w wyniku Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Idee Wielkiego Października wiodą dziś 800 milionów ludzi budujących socjalizm na ogromnych przestrzeniach od Władywostoku i Morza Żółtego, po Bałtyk i Łabę.

Natchniona zwycięstwami i sukcesami obozu socjalistycznego klasa robotnicza Francji, Włoch i innych krajów zmarshalizowanych toczy ofiarną walkę, pod wodzą swych zahartowanych w bojach partii komunistycznych, podnosząc **sztandar swobód demokratycznych oraz sztandar niepodległości i suwerenności narodowej, wyrzucony przez reakcyjną i kosmopolityczną burżuazję za burtę,** przyciągając pod hasłami frontów narodowych postępowe i patriotyczne elementy swych narodów do walki o ich najżywotniejsze interesy.

Natchnione zwycięstwami i sukcesami obozu socjalistycznego — toczą ofiarną, zbrojną, narodowo-wyzwoleńczą walkę narody Vietnamu, Malajów, Filipin, Burmy itd.

Niezmierne bohaterstwo narodu koreańskiego budzi podziw całego świata.

ZSRR URZECZYWISTNIŁ NADZIEJE MILIONOWYCH MAS PRACUJĄCYCH

Dziś w XXXV rocznicę Października, zwłaszcza po XIX Zjeździe Wielkiej Partii Lenina — Stalina, Zjeździe, który roztoczył przed oczyma ludzkości niezmierzone osiągnięcia, potęgę i nieograniczone perspektywy kraju budującego się komunizmu oraz jego nierozerwalną głęboką — internacjonalistyczną więź z walką mas pracujących świata o pokój i postęp — dziś setki milionów ludzi pracy z nową siłą i głębią uczuć przekonały się, że Związek Radziecki urzeczywistnił ich nadzieje, stał się przewodnią gwiazdą w ich walce, promienną jutrznią ich wyzwolenia.

Widzą one i odczuwają — zwłaszcza ze szczególną siłą dziś, po XIX Zjeździe — że Związkowi Radzieckiemu, wielkiej partii bolszewików i Wielkiemu Stalinowi postępowa ludzkość zawdzięcza swą wiarę w możność skutecznej obrony pokoju światowego, gdy sprawę okiełznania podżegaczy wojennych, sprawę obrony pokoju — w myśl wskazań stalinowskich — weźmie ona we własne ręce.

Związkowi Radzieckiemu, Wielkiej Partii bolszewików i Wielkiemu Stalinowi ludy całego świata zawdzięczają dziś swe potężne uzbrojenie w ideowo-polityczne i organizacyjne doświadczenie zwycięskiej walki o władzę, doświadczenie twórczego stosowania marksizmu-leninizmu w budownictwie nowego socjalistycznego ustroju społecznego i państwa nowego typu — państwa demokracji proletariackiej.

Wielkiemu Stalinowi ludy i partie klasy robotniczej zawdzięczają swe potężne ideowo-polityczne uzbrojenie w szczytowe osiągnięcia nauki marksizmu-leninizmu o prawach ekonomicznych kapitalizmu i zasadniczo przeciwstawnych im prawach ekonomicznych socjalizmu.

Społeczne wyzwolenie mas pracujących swego kraju i ustawiczne podnoszenie poziomu ich bytu materialnego i kulturalnego; pokojowa przyjazna i równoprawna współpraca między narodami oraz konsekwentna obrona wolności, niepodległości i suwerennych praw małych i uciśnionych przez imperializm narodów; wszechstronna pomoc narodu rosyjskiego mniejszym i dawniej upośledzonym przez carat narodom w likwidacji ich wiekowego zacofania, pomoc w ich gospodarczym, społecznym i kulturalnym rozkwicie w bratniej rodzinie narodów Związku Radzieckiego — oto głęboko humanistyczne leninowsko-stalinowskie zasady, na których oparł swe powstanie, swe istnienie i rozwój, swą politykę wewnętrzną i zagraniczną Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Statut KPZR przyjęty na XIX Zjeździe, daje na wstępie sformułowanie, stanowiące głęboką syntezę przebytego 35-lecia i syntezę wytycznych dalszego życia i pracy narodów Związku Radzieckiego.

„Obecnie — głosi statut — główne zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polegają na tym, aby zbudować społeczeństwo komunistyczne w drodze stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu, podnosić nieustannie materialny i kulturalny poziom społeczeństwa, wychowywać członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów, ze wszech miar umacniać aktywną obronę ojczyzny radzieckiej przed agresywnymi działaniami jej wrogów".

Jakiż budujący, twórczy i radosny obraz roztaczają przed oczyma milionów te wskazania i ta perspektywa.

Ale to jest Związek Radziecki, to jest partia bolszewików, to jest Stalin!

„Związek Radziecki, jego Partia, jej Wódz Towarzysz Stalin — mówił Towarzysz Bierut, witając XIX Zjazd KPZR — to potężna i niepokonana siła ideowa, oddziałująca na cały świat, pobudzająca świadomość setek milionów ludzi, porywająca narody uciskane do walki o wolność i pokój. Rodząca wspaniały entuzjazm twórczy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu".

Te słowa Towarzysza Bieruta wyrażały myśli i uczucia całego narodu polskiego.

II

Towarzysze!

Rok, który upłynął od XXXIV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, obfitował, zarówno w naszym życiu wewnętrznym, jak i międzynarodowym, w ogromnej wagi wydarzenia.

MIĘDZYNARODOWE ZNACZENIE XIX ZJAZDU KPZR

W życiu międzynarodowym — czołowe, historyczne miejsce zajmuje XIX Zjazd KPZR.

„Żadne jeszcze — mówi Towarzysz Bierut — wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przeżyciach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego Zjazdu".

Obrady XIX Zjazdu śledziły setki milionów przyjaciół i śledzili wrogowie.

Przed oczyma jednych i drugich z każdym dniem obrad wyrastała coraz wyraziściej przeogromna pokojowa ideowo-polityczna, społeczno-gospodarcza, kulturalna i obronna potęga kraju zwycięskiego socjalizmu.

Istotnie Zjazd sumujący przebyte 35-lecie i wytyczający wielkie aktualne zadania budownictwa komunistycznego w oparciu o genialną pracę Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", wykazał, **że nie ma już takiej dziedziny życia, w której ustrój socjalistyczny Związku Radzieckiego nie udowodniłby, widocznie i zrozumiale dziś dla milionów, swej wyższości nad ustrojem kapitalistycznym.**

WYŻSZOŚĆ USTROJU SOCJALISTYCZNEGO NAD KAPITALISTYCZNYM

Lecz bodaj najjaskrawiej, najbardziej widocznie dla ludów, zwłaszcza krajów kapitalistycznych, wyższość ustroju i polityki Związku Radzieckiego dziś przejawia się w zagadnieniach pokoju i wojny, w zagadnieniach stosunku do własnej i innych ludów niepodległości i suwerenności narodowej, do własnego i innych ludów rozwoju narodowego, do pielęgnowania własnej i poszanowania innych ludów godności i dumy narodowej, do rozwoju własnego i innych ludów dorobku gospodarczego i kulturalnego.

Imperialiści amerykańscy, działając w interesach kapitału monopolistycznego — w oparciu o swe agentury prawicowo — socjalistyczne, o sforę sprzedających ojczyznę za judaszowe srebrniki emigrantów z krajów demokracji ludowej — prą do wojny, chwytają się wszelkich sposobów, by zniszczyć samą ideę niepodległości i suwerenności narodów, by uczynić z narodów powolne narzędzie w swym ręku.

POLITYKA USA GROŹBĄ DLA POKOJU

Polityką Stanów Zjednoczonych czują się zagrożone setki milionów ludzi na świecie, ponieważ jest ona — jak to stało się jaskrawo widoczne — wymierzona nie tylko przeciw krajom za „żelazną kurtyną", „krajom komunistycznym", jak usiłują wmówić swym europejskim partnerom kapitaliści amerykańscy, lecz i przeciw samym tym „partnerom" zachodnio-europejskim, partnerom o uprawnieniach wasali, przeciw ich narodowym i gospodarczym interesom.

Zbrodnicza polityka Stanów Zjednoczonych, wskrzeszających złowieszcze widmo hitleryzmu w Niemczech Zachodnich, odbudowujących ich Wehrmacht i popierających sforę rewizjonistów i rewanżystów z Bonn, godzi bezpośrednio w najżywotniejsze interesy narodu polskiego.

POKOJOWA POLITYKA ZSRR BUDZI ZAUFANIE WSZYSTKICH LUDÓW ŚWIATA

W przeciwieństwie do tej polityki i ideologii wodzirejów amerykańskich, polityka i ideologia ZSRR budzi coraz głębsze zrozumienie, sympatię i zaufanie wszystkich ludów świata.

Związek Radziecki w ciągu całych 35 lat swego istnienia prowadził konsekwentnie i niezłomnie politykę pokoju, politykę poszanowania praw wszystkich narodów i ich interesów, politykę bezinteresownej pomocy potrzebującym jej pokojowym narodom.

W rezultacie genialnej polityki stalinowskiej — Polska zyskała u swych granic zachodnich na Odrze i Nysie, Niemiecką Republikę Demokratyczną — sąsiada — przyjaciela, a tysiąc letnie spory, waśnie i wojny zastąpione zostały przyjaźnią i braterską współpracą narodów polskiego i niemieckiego we wspólnej walce o pokój, o gospodarczy i kulturalny rozkwit obu krajów, sąsiadujących na granicy pokoju.

Dzięki polityce Związku Radzieckiego coraz trudniej dziś imperialistom amerykańskim knuć swój spisek i zbrodnie.

Dzięki tej polityce, wraz z sympatią i zaufaniem do Związku Radzieckiego rośnie we wszystkich krajach ujarzmionych przez imperializm amerykański, czujność i sprzeciw mas. Coraz mocniej i bardziej zdecydowanie, pod wodzą swych partii komunistycznych i demokratycznych, zabierają głos patriotyczne masy tych krajów — zabierają głos przeciw układowi ugólnemu, przeciw bezczelnemu panoszeniu się jankesów, przeciw służalczej uległości i zdradzie własnej burżuazji i prawicy socjalistycznej.

Źródła i istotę procesów, zachodzących w krajach zmarshalizowanych i zatlantyzowanych przez imperialistów amerykańskich, genialnie uogólnił Towarzysz Stalin w swej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" oraz w przemówieniu na XIX Zjeździe, wskazując zarazem drogi wyjścia i kierunek działania.

Zwracając się do obecnych na Zjeździe delegacji komunistycznych i demokratycznych partii krajów kapitalistycznych i zależnych, Towarzysz Stalin mówił:

„Obecnie burżuazja sprzedaje za dolary prawa i niepodległość narodu. Sztandar niepodległości narodowej i suwerenności narodowej wyrzucony został za burtę. Nie ulega wątpliwości, że sztandar ten wypadnie podnieść wam, przedstawicielom partii komunistycznych i demokratycznych i ponieść go naprzód, jeżeli chcecie być patriotami swego kraju, jeżeli chcecie się stać kierowniczą siłą narodu, nie ma poza tym nikogo, kto mógłby go podnieść".

Słuchając tych słów Wielkiego Stalina, miliony ludzi naszej socjalistycznej części świata, gdzie władzę sprawuje lud, z dumą i radością ogarniały myślą drogę przebytą dzięki Wielkiemu Październikowi i pomocy Związku Radzieckiego, z dumą i radością spoglądały na swój mocno trzymany w milionach spracowanych rąk wysoko powiewający nad ich wolnymi krajami sztandar swobód demokratycznych, sztandar niepodległości i suwerenności narodowej.

Słuchając tych słów Wielkiego Stalina miliony ludzi pracy i postępu społecznego w tamtej, kapitalistycznej części świata, do której bezpośrednio te słowa się odnosiły, przyjmowały je jako najgłębszą ocenę ich sytuacji i najgłębszą wytyczną ich działania, z poczuciem, że to jest jedyna droga, że tylko Związek Radziecki, że tylko Stalin może im wskazać tę drogę wyjścia z ich sytuacji, drogę ich działania w ich walce o pokój, o swobody obywatelskie, o niepodległość i suwerenność ich krajów.

NIEZMIERZONY WKŁAD ZSRR W DZIEŁO UTRWALENIA POKOJU

Na XIX Zjeździe KPZR we wszystkich wystąpieniach powitalnych delegatów krajów kapitalistycznych i zależnych przewijała się jedna myśl i postawa: w swej walce o pokój, o swobody demokratyczne, o niepodległość i suwerenność, narody widzą w ZSRR swą awangardę i przewodnią siłę I gdyby zbrodniarzom imperialistycznym mimo to udało się doprowadzić do wojny, **narody nie będą walczyć przeciw Związkowi Radzieckiemu.**

W tej postawie wyraża się poparcie Związku Radzieckiego i jego Partii Komunistycznej **„w jej — jak mówi Towarzysz Stalin na XIX Zjeździe — walce o promienną przyszłość narodów, w jej walce przeciwko wojnie, w jej walce o utrzymanie pokoju".**

„Cecha szczególna tego poparcia — mówi Towarzysz Stalin — polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej Partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju".

Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia tłumaczy się tym, że interesy naszej Partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami miłujących pokój narodów".

„Co się tyczy Związku Radzieckiego — dodaje Towarzysz Stalin — to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie".

Przytoczone wypowiedzi Towarzysza Stalina dają w dobie obecnej najwyższe uogólnienie międzynarodowego znaczenia Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, najwyższe uogólnienie roli ZSRR i Partii Lenina—Stalina w walce światowego obozu pokoju i postępu. Uogólnienie to koncentruje, jak w soczewce, doświadczenie i zaufanie mas pracujących wszystkich krajów nagromadzone w ciągu ubiegłego 35-lecia.

DONIOSŁE ZNACZENIE WSKAZAŃ STALINA DLA POLAKÓW

Wskazania Towarzysza Stalina mają szczególnie ważne zarówno historyczne jak i aktualne znaczenie i dla nas Polaków.

Przez długie dziesięciolecia niewoli narodowej, narzucanej nam przez pruskich, austriackich i rosyjskich zaborców — kolonizatorów, sztandar niepodległości Polski niosła najświatlejsza część naszego narodu na czele z rewolucyjną klasą robotniczą, w bojowej współpracy z rewolucjonistami rosyjskimi oraz postępową częścią narodu rosyjskiego.

W ciągu dwudziestolecia międzywojennego, sztandar walki o swobody demokratyczne w Polsce przedwrześniowej, sztandar wyzwolenia spod panowania karteli i trustów zagranicznych — sztandar rzeczywistej pełnej niepodległości i suwerenności narodowej, niosła rewolucyjna część polskiej klasy robotniczej i mas pracujących na czele z Komunistyczną Partią Polski, niosła ta część narodu, która w przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim widziała możność osiągnięcia rzeczywistej niepodległości oraz jej zagwarantowania, widziała wyjście z dławiących kraj kryzysów, bezrobocia i nędzy.

Gdy w 1939 roku nad Polską zawisła śmiertelna groźba najazdu hitlerowskiego, wierna idei Wielkiego Października, pierwsza „Brygada

(ciąg dalszy na str. 4)

Fragmenty przemówienia Sekr. KC PZPR Wicepremiera Aleksandra Zawadzkiego

(ciąg dalszy ze str. 3)

Szturmowa" światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego — Związek Radziecki wystąpił do rządu polskiego z propozycją zawarcia paktu wzajemnej pomocy.

Największą zbrodnią burżuazyjno-obszarniczych rządów Polski przedwrześniowej było zdradliwe torowanie Hitlerowi drogi do najazdu na Polskę, było odrzucenie propozycji Rządu Radzieckiego.

Dziś winowajcy tej zbrodni, winowajcy tragedii wrześniowej, knują na emigracji spiski w służbie wywiadu amerykańskiego, konszachtują w sprawie naszych granic zachodnich, pławią się w brudzie i błocie szpiegostwa i dywersji, oszczerstw i plotek, złodziejstw i wszelkich matactw.

Lecz dziś w naszej Ojczyźnie, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, po 8 latach władzy ludowej — w rezultacie rozgromienia podziemia reakcyjnego, rozgromienia peeselowsko-mikołajczykowskiej agentury anglo-amerykańskiego imperializmu i prawicowo-pepesowskiego WRN-u, w rezultacie zjednoczenia klasy robotniczej i ruchu chłopskiego, w walce o pokój i w ogniu zwycięskiej walki o Plan 6-letni, po wspaniale zwycięskich wyborach do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej **sztandar swobód demokratycznych i sztandar niepodległości Polski niesie wysoko i dumnie jak nigdy cały naród polski, zjednoczony pod przewodem klasy robotniczej we Froncie Narodowym.**

III

Towarzysze!

„Wiele, niezmiernie wiele — mówił Towarzysz Bierut w powitaniu XIX Zjazdu KPZR — **mają do zawdzięczenia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego Państwa Ludowego...".**

W tych słowach zawarte jest to, co czują i myślą dziś o Związku Radzieckim miliony Polaków i Polek, zawarta jest najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu, dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskaliśmy dwukrotnie nasz niepodległy byt narodowy. Po wyzwoleniu w 1944—45 roku, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, wkroczyliśmy na drogę nieograniczonego rozwoju i postępu.

I nie zdoła dziś żadna wraża siła odwrócić biegu naszych nowych dziejów. Naród polski wyprostował barki, poczuł się gospodarzem kraju, poznał prawdziwych przyjaciół, upewnił się kto jest jego wrogiem i śmiało **maszeruje naprzód od zwycięstwa do zwycięstwa** — ku Polsce Socjalistycznej.

Siły twórcze naszego narodu potęguje fakt, że w Polsce Ludowej masy pracujące wychowują się w zrozumieniu jedności patriotyzmu i internacjonalizmu, w zrozumieniu nierozerwalnego związku między interesami narodu a sprawą zwycięstwa pokoju i socjalizmu na całym świecie, że wychowują się w duchu nauk Marksa-Engelsa, Lenina i Stalina.

Dziś, w 35 rocznicę Października ze szczególną czcią wspominamy naszych rodaków — żołnierzy Rewolucji Październikowej, którzy — wierni polskiej tradycji postępowej — bili się o wspólną sprawę polskiego i rosyjskiego narodu, o sprawę całej ludzkości. Przykładem i wzorem był dla nich towarzysz broni Lenina i Stalina, największy polski rewolucjonista — Feliks Dzierżyński.

DUMNI JESTEŚMY Z WYBITNYCH BOJOWNIKÓW O ZWYCIĘSTWO PAŹDZIERNIKA

Dumni jesteśmy z tego, że wśród wybitnych bojowników o zwycięstwo Października znaleźli się zasłużeni przywódcy i działacze polskiej klasy robotniczej: Julian Marchlewski, Bronisław Wesołowski, Karol Świerczewski, że wśród bojowników Wielkiego Października był dowódca naszego Ludowego Wojska, Towarzysz Konstanty Rokossowski.

Prawdę o Październiku, o Związku Radzieckim nieśli w masy komuniści polscy, nieśli ją PPR-owcy w ponure dni okupacji hitlerowskiej. Prawda ta z całą siłą i wyrazistością odsłoniła się z chwilą wyzwolenia naszego kraju przez Armię Radziecką, gdy w wyniku zwycięstwa ZSRR nad faszyzmem hitlerowskim polskie masy pracujące zdobyły władzę, zaczęły świadomie kształtować losy swego kraju.

„Prawdę o Rewolucji Październikowej — mówi Towarzysz Bierut — **poznają narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, który w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł doniosłych skutków Rewolucji 1917 roku.**

Dla wielu jednak narodów — i w tej liczbie dla narodu polskiego — Rewolucja Październikowa miała znaczenie szczególne, decydujące dla ich istnienia."

WIELKIE FAKTY HISTORYCZNE

Przypomnijmy, towarzysze, niektóre wielkie fakty historyczne:

29 sierpnia 1918 roku podpisany został przez Wielkiego Lenina dekret, który głosił:

Wszystkie układy i akta zawarte przez rząd b. cesarstwa rosyjskiego z rządami królestwa pruskiego i cesarstwa austro-węgierskiego, dotyczące rozbiorów Polski, zostają ze względu na ich sprzeczność z zasadą samookreślenia narodów i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu rosyjskiego, który uznał niezaprzeczone prawo narodu polskiego do niepodległości i jedności, zniesione niniejszym w sposób nieodwołalny."

A w groźne dni wojny antyhitlerowskiej, dni okrutnej niewoli narodu polskiego, wypowiedziane zostały przez Towarzysza Stalina słowa, które napawały każdego Polaka wiarą, nadzieją i otuchą. **„Możecie być pewni** — pisał Towarzysz Stalin do prezydium zjazdu Związku Patriotów Polskich 17 czerwca 1943 r. — **że Związek Radziecki uczyni wszystko, co jest w jego mocy aby przyśpieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i wszelkimi środkami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski."**

SYMBOLE POLSKO-RADZIECKIEJ WSPÓŁPRACY I PRZYJAŹNI

Fakty i czyny w czasie wojny i po wojnie, potwierdziły słowa Wielkiego Stalina, Związek Radziecki pomógł i pomaga naszemu krajowi nie tylko zaleczyć rany zadane przez wojnę, ale i dźwigać się na niebywałe wyżyny rozkwitu gospodarki i kultury.

We wstępie do Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czytamy:

„Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszyzmem wyzwoliło ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobycie władzy i stworzyło warunki narodowego odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach."

W ten sposób wdzięczny naród polski uczcił i upamiętnił na zawsze wyzwoleńczą misję Związku Radzieckiego w stosunku do Polski.

Dziś, jak Polska długa i szeroka, w ramach naszego budownictwa socjalistycznego, wznoszą się symbole polsko-radzieckiej braterskiej współpracy gospodarczej i kulturalnej, symbole przyjaźni polsko-radzieckiej.

Nowa Huta, Żerań, Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bieruta, cementownia w Wierzbicy, elektrownie w Dychowie i Jaworznie, wielka przędzalnia w Piotrkowie i wiele, wiele innych naszych potężnych budowli socjalizmu — oto te symbole, symbole trwałe i wiekopomne, gdyż w nich stapiają się w jedną myśl i praca polskiego i radzieckiego robotnika, polskiego i radzieckiego inżyniera. Pięknym, zaiste wspaniałym symbolem i pomnikiem przyjaźni polsko-radzieckiej jest dar Związku Radzieckiego dla naszej stolicy — **Pałac Kultury i Nauki.**

Naród nasz wkroczył zdecydowanie na drogę wielkiego budownictwa i szybkiego postępu we wszystkich dziedzinach swego życia. Mamy słuszną linię n. uprzemysłowienie kraju i socjalistyczną przebudowę wsi. Produkcja przemysłowa wzrosła u nas czterokrotnie na głowę ludności w stosunku do przedwojennej. Z zacofanego kraju rolniczego staliśmy się krajem przemysłowo-rolniczym, a w następnym planie 5-letnim — jak głosi program Frontu Narodowego — zakładamy w 1960 r. z górą dziesięciokrotny wzrost produkcji w porównaniu z produkcją przedwojenną.

Skończyliśmy na zawsze z klęską analfabetyzmu, a na wyższych uczelniach mamy trzy razy więcej studentów niż przed wojną. Szeroko rozbudowaliśmy w mieście i na wsi sieć placówek socjalnych, zdrowotnych i kulturalno-artystycznych. Robotnik, chłop i inteligent stali się rzeczywistymi gospodarzami naszego kraju, a Polska — jak stwierdził na VII Plenum Towarzysz Bierut — **„przestała być krajem biednym, bezbronnym i niezaradnym... Minął i nie wróci nigdy wrzesień 1939 r."**

Te osiągnięcia zawdzięczamy ofiarności naszej klasy robotniczej, jej sojuszowi z chłopstwem pracującym oraz talentom naszej inteligencji, zawdzięczamy je w ogromnej mierze przykładowi, pomocy i doświadczeniu Związku Radzieckiego.

Zawdzięczamy je mądrym radom i serdecznej trosce Wielkiego Przyjaciela naszego narodu, ukochanego przez polskie masy pracujące — Towarzysza Stalina.

35 rocznicę Października naród polski wita wielkimi osiągnięciami nie tylko w naszym życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym, ale i osiągnięciami w dziedzinie wychowania nowego człowieka w procesie przekształcania się naszego narodu w naród socjalistyczny.

Rocznica Rewolucji Październikowej stała się dla polskich mas pracujących wielką datą. Datę tę corocznie lud pracujący Polski wita czynem produkcyjnym, wita pogłębieniem uczuć przyjaźni polsko-radzieckiej, wita mocniejszym zespoleniem się wokół Partii i jej Przewodniczącego, wiernego ucznia Wielkiego Stalina — Towarzysza Bolesława Bieruta.

W tym roku rocznica Października zbiega się u nas z rozpoczęciem Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Niewątpliwie cały naród polski wykorzysta ten miesiąc dla dalszego głębokiego zapoznania się z życiem, pracą, osiągnięciami naszego wielkiego sąsiada, wykorzysta ten miesiąc dla głębokiego zapoznania się z przebiegiem i uchwałami wielkiego XIX Zjazdu KPZR.

Długie lata międzywojenne burżuazja polska, jej sprzedajny aparat rządzenia oraz prawica PPS i prawica ruchu ludowego, zatruwały świadomość ludu polskiego oszczerstwami o ZSRR, prześladowały przejawy sympatii i przyjaźni uświadomionych mas pracujących i polskich komunistów do ZSRR. Czyniły to i w czasie okupacji.

Po wyzwoleniu wielka prawda o wadze i roli dla naszego życia przyjaźni i współpracy z narodami ZSRR przebijała sobie szybko i zwycięsko drogę, pozyskując coraz to nowe miliony ludzi w Polsce — w walce z rozbitkami burżuazyjno-obszarniczymi i ich agenturami, poprzez rozgromienie odchylenia prawicowo-nacjonalistycznego w naszym kraju i poprzez oświetlenie masom pracującym potwornych następstw zdrady i odszczepieństwa Tito i jego kliki.

Dziś sprawa serdecznej i niezłomnej przyjaźni oraz wszechstronnej współpracy polsko-radzieckiej, mimo i wbrew knowaniom jej wrogów — imperialistów i ich sługusów — stała się najżywotniejszą sprawą całego narodu polskiego zjednoczonego we Froncie Narodowym i na zawsze nią zostanie.

IV

Towarzysze!

Od ośmiu lat naród polski obchodzi rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w warunkach, kiedy dzięki tej rewolucji w kraju naszym władzę sprawuje klasa robotnicza w sojuszu z chłopstwem pracującym.

Nakłada to na nas obowiązek nie tylko świętować 7 listopada, nie tylko cieszyć się z olbrzymich sukcesów bratniego Związku Radzieckiego, nie tylko podziwiać jego wspaniałe budowle komunizmu i jego wspaniałych nowych ludzi, wychowanych przez Partię Lenina — Stalina oraz jego młodzież. Nakłada to na nas obowiązek dokonywania przeglądu własnych osiągnięć postawienia sobie zadania usunięcia braków w naszej pracy, rozwijania i pogłębiania wysiłku dla realizacji słusznej linii naszej Partii i naszego Rządu Ludowego, podnoszenia naszej pracy na wciąż wyższy poziom nauki, techniki i kultury, konfrontowania doświadczeń i praktyki Związku Radzieckiego w zastosowaniu do naszych warunków i naszego etapu rozwojowego.

WZMOCNIENIE SIŁ OBOZU POKOJU, POSTĘPU I SOCJALIZMU

Zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, zwycięstwo Związku Radzieckiego w wielkiej wojnie narodowej i wzrost potęgi ZSRR, powstanie krajów demokracji ludowej, Chin Ludowych i NRD — **to za każdym razem potężne przesunięcie w światowym układzie sił na korzyść obozu pokoju, postępu i socjalizmu.**

Ustawiczne wzmacnianie tego obozu przez podnoszenie sił własnego kraju — jest obowiązkiem i nas Polaków, naszego narodu, naszego państwa ludowego, każdego z nas.

Naród polski z honorem spełnia swój patriotyczny i internacjonalistyczny obowiązek w dziele podnoszenia sił i znaczenia swej ojczyzny.

W wielkiej rodzinie wolnych pokojowych krajów, którym przewodzi Związek Radziecki, Polska Rzeczpospolita Ludowa, dzięki ofiarnej pracy swej klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, rośnie w siłę gospodarczą, polityczną i kulturalną, podnosi warunki bytu mas pracujących miasta i wsi, kształci swą młodzież, otacza opieką matkę i dziecko.

W tych zmaganiach masy pracujące naszego kraju przekonywują się coraz głębiej, na coraz nowych faktach, o wyższości naszego **ustroju społecznego — ustroju demokracji ludowej** nad ustrojem kapitalistycznym Polski przedwrześniowej.

W tych zmaganiach masy pracujące przekonywują się i **o wyższości naszego ustroju państwowego** — naszego Państwa Ludowego, bazującego swe funkcjonowanie, swój rozwój, swe wzmacnianie się na więzi z masami, na oddolnej twórczej krytyce mas, na najszerszym udziale mas w rządzeniu krajem.

W tych zmaganiach — w ostrej i czujnej walce z rozbitkami kapitalistyczno-obszarniczymi i ich agenturami — **ustawicznie zmienia się w naszym kraju układ sił na korzyść zwycięskiego budownictwa socjalistycznego, na korzyść dalszego pogłębienia się jedności naszego narodu.**

Potwierdziły to wspaniałe wyniki wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 26 października.

ZWYCIĘSTWO IDEI JEDNOŚCI MORALNO-POLITYCZNEJ

„Było to — jak mówi Towarzysz Bolesław Bierut — **pierwsze w historii Polski zwycięstwo idei jedności moralno-politycznej narodu".**

Na drodze umacniania naszych zdobyczy i naszego dalszego rozwoju mamy, towarzysze, wiele trudności do pokonania. Mówił o nich na VII Plenum KC Partii Towarzysz Bolesław Bierut, wskazał na ich przyczynę, źródła, wskazywał drogi ich przezwyciężenia.

Albowiem winniśmy pamiętać słowa Towarzysza Stalina, wypowiedziane jeszcze na XVII Zjeździe WKP(b):

„W naszych czasach — mówił Towarzysz Stalin — **nie jest przyjęte liczyć się ze słabymi — liczą się tylko z mocnymi."**

Jakże wciąż aktualne są te słowa naszego Wielkiego Wodza i Nauczyciela! Kierując się naukami Towarzysza Stalina, narody Związku Radzieckiego osiągnęły olbrzymią siłę swego wielkiego kraju.

JEDYNA DROGA DLA NARODU POLSKIEGO

Również dla nas, dla narodu polskiego, jedynie słuszną drogą ku sile, wielkości i szczęściu, jest droga, którą wskazuje ludzkości wielki, zwycięski, budujący komunizm, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, którą wskazuje Towarzysz Stalin.

Na XIX Zjeździe KPZR, odpowiadając na nędzne groźby imperialistów amerykańskich, towarzysz Malenkow w referacie sprawozdawczym KC KPZR stwierdził:

„Naród radziecki bił agresorów jeszcze w czasie wojny domowej, kiedy państwo radzieckie było młode i stosunkowo słabe, bił ich podczas drugiej wojny światowej i bić ich będzie również w przyszłości, jeżeli ośmielą się napaść na naszą Ojczyznę."

„Ale istnieje inna perspektywa stwierdza towarzysz Malenkow — perspektywa utrzymania pokoju, perspektywa pokoju między narodami."

„Związek Radziecki jest za perspektywą pokoju między narodami."

To stwierdzenie, wypowiedziane przez najbliższego współpracownika Wielkiego Stalina, zawiera dobitne potwierdzenie odpowiadającej pragnieniom setek milionów ludzi na świecie polityki ZSRR, zawiera radosną dla mas pracujących prawdę o niepokonalnej sile Wielkiego Związku Radzieckiego.

„Państwo radzieckie — kończył swój wielki referat towarzysz Malenkow — **nie jest już osamotnioną wyspą otoczoną kapitalistycznymi krajami. Kroczymy naprzód wraz z wielkim narodem chińskim, z wielomilionowymi masami ludowymi krajów demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną. Sympatyzuje z nami i popiera nas cała postępowa ludzkość. Wraz ze wszystkimi tymi siłami bronimy sprawy pokoju i przyjaźni między narodami.**

Nasza potężna Ojczyzna jest w rozkwicie swych sił i kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze państwo udowodniło, że zdolne jest do wykorzystania tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki dowiódł, że umie budować nowe społeczeństwo i pewnie patrzy w przyszłość."

„Nie ma na świecie sił, które mogłyby powstrzymać stały marsz naprzód społeczeństwa radzieckiego. Nasza sprawa jest niezwyciężona".

Towarzysze!

W programie naszego **Frontu Narodowego** mówi się:

„Pokolenie nasze znalazło w sobie odwagę, aby podjąć dzieło trudne, lecz niezbędne: odrobienia w ciągu niewielu lat ogromnego zacofania, które jest jednym z głównych źródeł przeżywanych przez nas trudności. Aby usunąć całkowicie zaniedbania wieków, nie wystarczy ośmiu lat. Dla przezwyciężenia wiekowego zacofania trzeba dłuższego, wytężonego i planowego wysiłku całego narodu".

NARÓD POLSKI ZWYCIĘSKO REALIZUJE PROGRAM FRONTU NARODOWEGO

Wpatrzony we wzory bohaterskiego, wytężonego i planowego wysiłku wielkiego narodu radzieckiego, naród polski przezwycięży trudności naszego wzrostu, usunie zacofanie wieków, zwycięsko zrealizuje wielki program Frontu Narodowego, zbuduje wielkość swej ojczyzny i swoje w tej ojczyźnie szczęście.

Dokona tego zjednoczony we Froncie Narodowym na czele z klasą robotniczą, pod wypróbowanym kierownictwem swego Przywódcy i Nauczyciela Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej — **Towarzysza Bolesława Bieruta.**

Dokona tego kierując się niezłomnie i konsekwentnie zwycięską nauką marksizmu-leninizmu, wciąż umacniając więzy braterskiej współpracy i serdecznej przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego.

W dniu 35-lecia Wielkiego Października wraz z masami pracującymi i narodami wszystkich krajów. cały naród polski, jednomyślny jak nigdy w swych dziejach, przesyła gorące i serdeczne pozdrowienia bratnim narodom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i składa im najgorętsze życzenia pomyślności w budowie komunizmu.

Cały nasz naród, budujący pod przewodem klasy robotniczej i jej Partii — PZPR ustrój socjalistyczny w Polsce, przesyła płomienne pozdrowienia sławnej, bojowej organizatorce zwycięstw narodu radzieckiego, przewodniczce międzynarodowego ruchu robotniczego — Wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Partii Lenina — Stalina.

Gdy dziś, jak corocznie 6-go listopada, w wigilię rocznicy proklamowania republiki radzieckiej, przebiegamy myślą minione od 1917 roku lata, gdy próbujemy ogarnąć wielkość Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, w najgłębszym skupieniu składamy hołd pamięci nieśmiertelnego **Lenina** — genialnego założyciela Partii bolszewickiej i państwa radzieckiego, wielkiego wodza międzynarodowej klasy robotniczej, który i polskiemu ruchowi robotniczemu wielokrotnie i wnikliwie wskazywał właściwą drogę walki i który na przestrzeni dziesięcioleci niezłomnie występował w obronie praw narodu polskiego do własnego niepodległego bytu.

I dziś — w 35-lecie, jak corocznie od lat — ze wszystkich dzielnic i zakątków Polski, gdzie biją serca polskich patriotów, gdzie wre twórcza, ofiarna praca nad budową fundamentów i zrębów socjalizmu, gdzie likwiduje się zacofanie wieków, gdzie nowa wspaniała nasza młodzież sposobi się do wielkich zadań w służbie ojczyzny — płyną z milionów serc pozdrowienia i wyrazy czci dla współtwórcy Wielkiego Października, współzałożyciela i budowniczego potęgi Związku Radzieckiego, wyzwoliciela ludów i Wielkiego Chorążego Pokoju Światowego, dla ukochanego Wodza całej postępowej ludzkości i wielkiego przyjaciela narodu polskiego — Towarzysza **Józefa Stalina.**

Niech żyje Związek Radziecki!

Niech żyje Wielka KPZR!

Niech żyje Wielki Stalin!

Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia politycznej i organizacyjnej pracy Partii

Fragmenty referatu Sekretarza KC PZPR E. Ochaba wygłoszonego podczas narady poświęconej sprawozdaniu delegacji KC PZPR na XIX Zjazd KPZR

Na naradzie aktywu PZPR w Warszawie w dniu 4 bm. sekretarz KC PZPR Edward Ochab wygłosił referat pt.: „Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia politycznej i organizacyjnej pracy Partii. Fragmenty referatu zamieszczamy poniżej:

Z głęboką miłością, bezgranicznym zaufaniem i uzasadnioną dumą proletariacką patrzyli na XIX Zjazd i wchłaniali każde słowo, wypowiedziane z jego trybuny, nie tylko ludzie pracy 200-milionowego Związku Radzieckiego i 600-milionowych krajów demokracji ludowej Europy i Azji, ale również setki milionów ludzi, walczących o swe najbardziej prymitywne prawa ludzkie i narodowe w bestialsko uciskanych przez imperializm krajach kolonialnych i zależnych oraz miliony naszych braci klasowych w samych krajach imperialistycznych, nie wyłączając Stanów Zjednoczonych.

Z dumą słuchały wyzwolone narody i wszystkie żywe, twórcze, postępowe siły ludzkości głębokiego referatu towarzysza Malenkowa, podsumowującego wspaniałe wyniki gigantycznej pracy i walki narodów radzieckich, osiągnięte pod kierownictwem WKP(b) w ciągu ostatnich 13 lat, dzielących nas od XVIII Zjazdu wielkiej Partii Lenina i Stalina.

XIX Zjazd dał głęboką wszechstronną ocenę sytuacji międzynarodowej, wychodząc z założeń i opierając się na wskazaniach genialnej pracy towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR".

Praca ta stanowi największej doniosłości rozwinięcie zasad marksizmu-leninizmu, jest szczytowym dziś osiągnięciem ducha ludzkiego, jasno oświetla narodom radzieckim i całej ludzkości drogę ku słonecznemu jutru, ku komunizmowi.

Przeżywaliśmy wszyscy fascynujący wpływ tego genialnego dzieła, a delegacja nasza, która miała zaszczyt i szczęście uczestniczyć na XIX Zjeździe, mogła bezpośrednio obserwować i stwierdzić, że twórcza praca Towarzysza Stalina stanowiła teoretyczną bazę wszystkich wystąpień delegatów historycznego Zjazdu.

W referacie towarzysza Malenkowa i w wystąpieniach towarzyszy Mołotowa, Chruszczowa, Berii, Mikojana, Woroszyłowa, Bułganina, Susłowa, Kaganowicza i innych delegatów, w całej pracy Zjazdu przebijał ten sam spokój, płynący z głębokiego poczucia siły Związku Radzieckiego, ta sama niewzruszona wiara w przyszłość, w zwycięstwo komunizmu, którą tchnie epokowe dzieło Towarzysza Stalina.

XIX Zjazd powziął uchwałę w sprawie programu KPZR, zalecającą „Przy ponownym opracowaniu programu kierować się podstawowymi tezami pracy Towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR".

Opierając się na genialnej pracy Towarzysza Stalina, XIX Zjazd mógł po raz pierwszy w dziejach postawić w sposób konkretny problem stopniowego przejścia narodów radzieckich od socjalizmu do komunizmu.

„Olbrzymie znaczenie dla teorii marksistowsko - leninowskiej — mówił tow. Malenkow — dla całej naszej działalności praktycznej ma opublikowana właśnie praca Towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR".

W pracy tej zostały wszechstronnie zbadane prawa produkcji społecznej i podziału dóbr materialnych w społeczeństwie socjalistycznym, określone naukowo podstawy rozwoju ekonomiki socjalistycznej, wskazane drogi stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu".

XIX Zjazd jasno określił perspektywy dalszego, wszechstronnego rozwoju Związku Radzieckiego na drodze do komunizmu, umocnienia jego gospodarki i siły obronnej, wszechstronnego rozwoju kultury i podniesienia poziomu życia materialnego mas pracujących, wszechstronnego zacieśnienia łączności wielkiego Kraju Rad z bratnimi krajami demokracji ludowej i wszystkimi siłami broniącymi pokoju i postępu.

Centralnym zagadnieniem, które stanęło przed XIX Zjazdem, tak jak ono stoi przed całą ludzkością, było zagadnienie mobilizacji wszystkich sił postępowych w celu obrony pokoju i pokrzyżowania zbrodniczych planów wojennych agresorów imperialistycznych.

Analiza sytuacji międzynarodowej, dana w genialnej pracy Towarzysza Stalina i w referacie towarzysza Malenkowa, wykazała z całą jasnością, jak szybko i nieustannie rosną siły obozu pokoju, rośnie ich przewaga nad skłóconymi wewnętrznie siłami imperializmu i wojny.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego w obradach XIX Zjazdu, podobnie jak w całej swej poprzedniej działalności, wykazała niezrównany hart i opanowanie w obliczu prowokacji imperialistycznych, wykazała, że z ufnością i spokojem patrzy w przyszłość, ale równocześnie nie lekceważy grożących niebezpieczeństw i ani na chwilę nie zapomina o konieczności nieustannego umacniania sił obronnych Wielkiego Kraju Rad.

Nie tylko delegaci Zjazdu, nie tylko naród radziecki, ale również naród polski i wszystkie narody krajów demokracji ludowej, wszystkie postępowe siły ludzkości solidaryzują się z pokojowymi celami polityki zagranicznej KPZR, sformułowanymi przez towarzysza Malenkowa i towarzysza Mołotowa, który również podkreślił, że:

„Walcząc o zapewnienie pokoju, my, ludzie radzieccy, nie zapominamy ani na chwilę, że konieczna jest należyta czujność i gotowość do aktywnego odparcia wszelkiej agresji ze strony wojowniczego obozu imperialistycznego.

Bez tego nie można bronić naprawdę sprawy zachowania i utrwalenia pokoju..."

Naród polski, będący obiektem zaciekłych ataków imperialistów amerykańskich i zachodnio-niemieckich, szczególnie głęboko odczuwa życiową doniosłość dla Polski i światowe znaczenie dyrektyw XIX Zjazdu w sprawie pokojowej polityki zagranicznej i dalszego wzrostu siły gospodarczej i obronnej Związku Radzieckiego, naszego wyzwoliciela i potężnego sprzymierzeńca.

Nie tylko nasza Partia, ale i cały naród polski całkowicie solidaryzuje się z dążeniami KPZR do pokojowego uregulowania spornych problemów międzynarodowych, do pokojowego współistnienia i współzawodnictwa państw o różnych ustrojach społecznych.

Za towarzyszem Malenkowem możemy powtórzyć:

„Jesteśmy przekonani, że w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem, socjalistyczny system gospodarki będzie z roku na rok coraz dobitniej wykazywał swą wyższość nad kapitalistycznym systemem gospodarki".

Genialna praca Towarzysza Stalina, analizująca sytuację międzynarodową i nie dające się pogodzić sprzeczności międzyimperialistyczne w okresie pogłębiającego się kryzysu całego systemu kapitalistycznego, wykazuje z żelazną logiką, że sprzeczności te rodzą tendencję do wojny między imperialistami. Ta analiza Towarzysza Stalina niewątpliwie będzie dodatkowym bodźcem dla jeszcze szerszego rozwoju walki milionów ludzi w całym świecie pod sztandarem obrony pokoju.

Analiza sytuacji międzynarodowej dana przez XIX Zjazd, ma ogromne znaczenie dla wszystkich partii komunistycznych i robotniczych, ułatwi im ich praktyczną, codzienną walkę o pokój, o mobilizację mas pod sztandarami obrony niezawisłości narodowej i demokratycznych praw ludu.

Wyjątkowe historyczne znaczenie dla międzynarodowego ruchu robotniczego mają genialne wskazania Towarzysza Stalina, który w przemówieniu na Zjeździe jasno określił zadania i kierunek pracy partii komunistycznych i robotniczych oraz ruchów postępowych i wyzwoleńczych w całym świecie.

Towarzysz Stalin wykazał, jak nierozerwalnie splata się polityka Związku Radzieckiego z obroną pokoju, a walką mas robotniczych i chłopskich, popierających pokojową politykę Związku Radzieckiego, z obroną ich własnych narodowych interesów.

„Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia — mówił Towarzysz Stalin — tłumaczy się tym, że interesy naszej Partii nie tylko, nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami miłujących pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie".

Analizując warunki obecnego okresu walki partii komunistycznych i robotniczych, Towarzysz Stalin ze szczególną siłą podkreślił ich zadania w walce o prawa narodów i w walce o demokratyczne prawa ludu.

44 delegacje zagraniczne, uczestniczące na Zjeździe i miliony członków partii komunistycznych i robotniczych na całym świecie, wchłaniały słowa Towarzysza Stalina, wskazujące, że jedynie partie komunistyczne mogą dziś podnieść porzucony przez burżuazję sztandar swobód burżuazyjno-demokratycznych i sztandar niepodległości narodowej i suwerenności narodowej.

Towarzysz Stalin wskazał, że partie komunistyczne i robotnicze w krajach kapitalistycznych mogą wzorować się na przykładach Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, pracują i walczą przeciw nawskroś reakcyjnej burżuazji w znacznie łatwiejszych warunkach, aniżeli walczyła partia Bolszewików. Słowa Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu tchnęły niewzruszoną wiarą i zaszczepiają setkom milionów ludzi tę niewzruszoną wiarę, że przyszłość należy do partii komunistycznych i robotniczych, że „brygady szturmowe" będą powstawały w coraz to nowych krajach, tak jak już powstały na ogromnym obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier.

Potężnym echem w całym świecie rozległy się słowa Towarzysza Stalina:

„Niech żyje pokój między narodami! Precz z podżegaczami wojennymi!"

Żaden z poprzednich Zjazdów WKP(b) nie miał tak ogromnego międzynarodowego znaczenia i nie podkreślał tak dobitnie, jak XIX Zjazd kierowniczej międzynarodowej roli Związku Radzieckiego w walce o pokój i postęp, o prawa ludu i niepodległość narodów.

Z wystąpień delegatów Zjazdu przebijało głębokie poczucie odpowiedzialności Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego nie tylko za państwową politykę Związku Radzieckiego na terenie międzynarodowym, ale również odpowiedzialności wobec bratnich partii komunistycznych i robotniczych. Partie te uczą się na przykładach Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i widzą w Kraju Rad czołową brygadę szturmową światowego ruchu rewolucyjnego, z największym zaufaniem odnoszą się do słów Partii Lenina i Stalina, gdyż praktyka wielu lat przekonała międzynarodowy ruch robotniczy, że słowa te są nieomylnym kompasem, pozwalającym orientować się w labiryncie trudnych i skomplikowanych wypadków życia międzynarodowego, są niezastąpioną pomocą w pracy i walce tych partii o pokój i postęp, o swobody demokratyczne i niepodległość własnego narodu.

Jakże nieodparte a fatalne dla imperializmu wnioski muszą nasuwać się każdemu rzetelnemu badaczowi, każdemu patriocie, który pragnie szczęścia i rozkwitu swego kraju, gdy porównuje cyfry, przytoczone w referacie towarzysza Malenkowa, ilustrujące rozwój produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego, która w okresie od 1929 do 1951 roku wzrosła niemal 13-krotnie, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych, które przecież nie znały niszczących następstw drugiej wojny światowej, a na odwrót wzbogaciły się na tej wojnie, wzrost produkcji w porównywanym okresie jest zaledwie dwukrotny, mimo oddziaływania tzw. koreańskiej koniunktury wojennej.

Ale naród radziecki, naród przygotowujący stopniowe przejście od socjalizmu do komunizmu, nie zadowala się dotychczasowymi rezultatami, tworzy nowe gigantyczne plany i realizuje je równie pomyślnie, jak poprzednio plany pięcioletnie.

Uchwalone na XIX Zjeździe wytyczne do piątego planu pięcioletniego ilustrują pokojową twórczą pracę i politykę Związku Radzieckiego, stanowią potężny bodziec, mobilizujący wysiłek ludzi radzieckich dla osiągnięcia pięknych, szlachetnych celów nowego planu pięcioletniego, a równocześnie stanowią wspaniały przykład dla krajów demokracji ludowej, dla wszystkich ludzi dobrej woli w całym świecie przykład, co może osiągnąć społeczeństwo ludzkie, wyzwolone z pęt kapitalizmu, nie znające przeciwieństw klasowych, kierowane wielkimi ideami marksizmu-leninizmu.

Cyfry planu pięcioletniego wspaniale ilustrują jak KPZR zastosowuje w praktyce odkryte przez Towarzysza Stalina podstawowe prawo gospodarki socjalistycznej, tj. „zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu, i doskonalenia produkcji socjalistyczne na bazie najwyższej techniki".

Szczególną uwagę należy zwrócić na fakt, że obok problemów gospodarczych, na XIX Zjeździe omawiano i analizowano bodaj szerzej niż kiedykolwiek przedtem problemy wszechstronnego rozwoju nauki, kultury i sztuki socjalistycznej.

Z dumą mówią ludzie radzieccy o swych historycznych osiągnięciach w tej dziedzinie, ale nie zachłystują się swymi sukcesami, lecz na odwrót poddają je krytycznej analizie, wskazują na dotychczasowe braki i niedociągnięcia, mobilizują siły do przezwyciężenia tych braków.

W swym referacie towarzysz Malenkow podkreślił, że wydatki na oświatę wzrosły z 22,5 miliarda rubli w 1940 roku do 57,3 miliarda rubli w 1951 r. a liczba kształcących się w ZSRR osiągnęła 57 milionów osób, czyli prawie 8 milionów więcej niż w 1940 roku.

Liczba uczniów w uczelniach technicznych i innych średnich szkołach specjalnych wzrosła w tym okresie o 40 proc., a liczba studentów na wyższych uczelniach o 67 proc.

Wydatki państwowe na rozwój nauki w latach 1946—51 wyniosły z górą 47 miliardów rubli.

W chwili obecnej czynnych jest w Związku Radzieckim 368 tys. bibliotek wszelkich typów a roczny nakład książek osiągnął cyfrę 800 mln. egz. to jest wzrósł 1,8 raza w porównaniu z 1940 r.

„Byłoby jednak niesłuszne — mówił towarzysz Malenkow — gdybyśmy dostrzegając wielkie sukcesy nie widzieli poważnych niedociągnięć w rozwoju naszej literatury i sztuki. Idzie o to, że mimo znacznych sukcesów w rozwoju literatury i sztuki poziom ideowo-artystyczny wielu utworów wciąż jeszcze nie jest dostatecznie wysoki...

„Należy liczyć się z tym, że ideologiczny i kulturalny poziom człowieka radzieckiego wzrósł niezmiernie, że partia kształtuje jego smak estetyczny na podstawie najlepszych utworów literatury i dzieł sztuki.

Ludzie radzieccy nie cierpią szarzyzny, bezideowości, fałszu i stawiają twórczości naszych pisarzy i artystów wysokie wymagania.

Pisarze nasi i artyści powinni w swych utworach piętnować wady, niedociągnięcia, zjawiska chorobliwe pokutujące w społeszeństwie, powinni ukazywać w pozytywnych artystycznych obrazach ludzi nowego typu w całym blasku ich godności ludzkiej i w ten sposób przyczyniać się do kształtowania w ludziach naszego społeczeństwa charakterów, nawyków, przyzwyczajeń, wolnych od wypaczeń i wad zrodzonych przez kapitalizm.

Tymczasem w naszej radzieckiej beletrystyce, w dramaturgii podobnie jak w kinematografii brak dotychczas takiego rodzaju twórczości artystycznej jak satyra...

Nasza literatura i sztuka radziecka powinna śmiało ujawniać życiowe sprzeczności i konflikty, umiejętnie posługiwać się bronią krytyki jako jednym ze skutecznych środków wychowania.

Siła i znaczenie sztuki realistycznej polega na tym, że może ona i powinna wykrywać i ukazywać wysokie walory moralne oraz typowe, pozytywne cechy charakteru prostego człowieka, malować jego wyrazisty obraz artystyczny, godny tego, aby stać się dla ludzi przykładem i wzorem do naśladowania".

„Nasi malarze, literaci, pracownicy sztuki w swej twórczej pracy nad obrazem artystycznym pamiętać powinni stale, że typowe jest nie tylko to, co się spotyka najczęściej, lecz to, co najpełniej i z największą ostrością wyraża istotę danej siły społecznej.

W ujęciu marksistowsko-leninowskim to, co typowe, nie oznacza bynajmniej jakiejś średniej statystycznej. Typowość odpowiada istocie danego zjawiska społeczno-historycznego, nie jest zaś po prostu zjawiskiem najbardziej rozpowszechnionym, najczęściej się powtarzającym, powszednim.

Świadome przejaskrawienie, wyostrzenie obrazu nie wyklucza typowości, lecz w pełniejszej mierze ujawnia ją i podkreśla.

Typowość stanowi podstawową sferę przejawiania się partyjności w sztuce realistycznej. Problem typowości jest zawsze problemem politycznym".

Przytoczyłem ten obszerny cytat z przemówienia towarzysza Malenkowa ze względu na jego ogromną wagę również dla naszego, polskiego życia kulturalnego, dla naszej walki o realizm socjalistyczny w sztuce.

Z największą uwagą winni przestudiować i wyciągnąć wnioski dla zastosowania w naszej polskiej praktyce, nasi pisarze, plastycy, pracownicy sztuki.

I do naszych polskich twórców stosują się słowa towarzysza Malenkowa:

„Wysokie i szlachetne zadania, stojące przed pracownikami literatury i sztuki można rozwiązać pomyślnie jedynie wówczas, jeśli wydamy zdecydowaną walkę tandeciarstwu w pracy naszych artystów i literatów, jeśli z dzieł literatury i sztuki wypleni się bezlitośnie fałsz i zgniliznę.

Ogromne obowiązki ciążą na naszych pracownikach literatury i sztuki w wielkiej walce o troskliwe pielęgnowanie tego, co jest nowe i promienne w naszym życiu społecznym, i o karczowanie tego, co zmurszałe i obumarłe.

Obowiązkiem naszych pisarzy, artystów, kompozytorów, pracowników kinematografii jest głębiej poznawać życie społeczeństwa radzieckiego, tworzyć wielkie dzieła artystyczne, godne naszego wielkiego narodu".

Jeśli w stosunku do wielkiej i przodującej ludzkości literatury radzieckiej, partia Lenina i Stalina stawia coraz wyższe wymagania, przeprowadza tak surową krytykę, jakże wielki potrzebny jest wysiłek, pasja i męstwo ze strony naszej inteligencji twórczej, naszych polskich pisarzy i artystów, aby przezwyciężyć ciążące jeszcze na nas dziedzictwo starej kapitalistycznej przeszłości, przezwyciężyć wszelkie pozostałości formalizmu i naturalizmu, zerwać zdecydowanie z wszelkim schematyzmem i tandetą, pójść śmiało i konsekwentnie śladami przodujących radzieckich twórców, zastosować twórcze w naszej polskiej praktyce głębokie stalinowskie wskazania, dane przez XIX Zjazd.

Wystąpienia na XIX Zjeździe radzieckich literatów towarzyszy Fadiejewa i Korniejczuka wykazały, że apel Partii znajduje pełne zrozumienie w środowisku radzieckiej inteligencji twórczej, a zwłaszcza w jej czołowym oddziale jaki stanowią pisarze radzieccy.

Towarzysze ci mówili krytycznie i samokrytycznie o własnej działalności i o błędach w dotychczasowej pracy Związku Literatów, całkowicie solidaryzując się z referatem towarzysza Malenkowa, a równocześnie dając wyraz głębokiej wierze, ożywiającej pisarzy i artystów radzieckich, że potrafią sprostać zadaniom stawianym przez Partię, że potrafią z honorem wypełnić swój obowiązek wobec narodu radzieckiego.

Nie ulega wątpliwości, że XIX Zjazd będzie również potężnym i ożywczym bodźcem dla dalszego wszechstronnego rozwoju sztuki radzieckiej, a tym samym dla rozwoju postępowej literatury i sztuki w całym świecie.

Ze szczególną siłą należy podkreślić nieznaną w dziejach granitową monolitowość KPZR, skupionej wokół Stalinowskiego kierownictwa, ożywionej jedną myślą i jedną wolą.

„Zjazd — mówił Towarzysz Bierut — **uwypuklił z niezwykłą siłą nie tylko potężną i niewzruszoną zwartość i monolitowość wielkiej 7-milionowej Partii Lenina — Stalina, ale i jej najgłębszy i wzruszający w swym wyrazie patriotyzm, ofiarność i żelazną wolę w pracy nad rozbudową siły, dobrobytu i kultury społeczeństwa radzieckiego".**

„Obrady Zjazdu — mówił w końcowym przemówieniu towa-

(Ciąg dalszy na str. 6)

Fragmenty referatu Sekr. KC PZPR E. Ochaba

(Dokończenie ze str. 5)

rzysz Woroszyłow — **były wymowną manifestacją najgłębszego zaufania naszej Partii do stalinowskiego kierownictwa, gorącej miłości i bezgranicznego przywiązania do wielkiego wodza i nauczyciela — Towarzysza Stalina".**

Trudno opisać w słowach te niezliczone dowody głębokiej miłości, wdzięczności i podziwu dla wielkiego Stalina, które mogliśmy obserwować na Zjeździe, podobnie jak wszyscy inni uczestnicy Zjazdu, przeżywając z głębokim wzruszeniem każde jego zjawienie się na sali obrad, ciesząc się jego dobrym zdrowiem i pogodnym humorem, słuchając jego jasnych, spokojnych słów, oświetlających drogi rozwoju i zadania międzynarodowego ruchu robotniczego.

Na sali obrad byli obecni przedstawiciele wszystkich narodów Związku Radzieckiego i 44 delegacje zagraniczne, a wszyscy ci reprezentanci 100 narodów z jednakową miłością i oddaniem witali wielkiego wodza narodów Towarzysza Stalina.

Jego postać, jego imię ze szczególną siłą łączyły wszystkich nas.

Na Zjeździe odczuliśmy szczególnie głęboko, że Towarzysz Stalin wielki wódz narodów radzieckich, jest zarazem wodzem duchowym wszystkich wyzwolonych narodów, wszystkich proletariuszy świata, całej postępowej ludzkości.

Delegaci Zjazdu z uwagą śledzili każdy krok i gest Towarzysza Stalina, gratulowali naszej polskiej delegacji, że Towarzysz Stalin był obecny, gdy Towarzysz Bierut jako pierwszy spośród przewodniczących delegacji zagranicznych witał Zjazd w imieniu PZPR, podkreślali z sympatią, że towarzysz Bułganin mówiąc o sojuszniczych armiach, które w okresie wojny przeciw hitlerowskim faszystom mężnie walczyły u boku armii radzieckiej, na pierwszym miejscu w ciepłych słowach wspomniał „okryte chwałą Wojsko Polskie i korpus czechosłowacki", co Zjazd przyjął gorącymi oklaskami.

Stosunek gospodarzy radzieckich do naszej polskiej delegacji podobnie zresztą jak do wszystkich delegacji zagranicznych, był wyjątkowo ciepły, serdeczny i troskliwy.

Niech mi wolno będzie z tej trybuny w ślad za Towarzyszem Bierutem, który przesłał podziękowania naszym braciom radzieckim bezpośrednio po powrocie delegacji do Warszawy, jeszcze raz gorąco podziękować Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i wszystkim towarzyszom radzieckim, którzy tak wiele serca, troski i sympatii okazali delegacji PZPR.

Towarzysz Stalin w swym historycznym przemówieniu na XIX Zjeździe z dumą stwierdził, że radziecka „brygada szturmowa" światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego nie walczy już dziś w osamotnieniu, gdyż obok niej powstały obecnie nowe brygady szturmowe w postaci krajów ludowo-demokratycznych.

My, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, jesteśmy wraz z całym wyzwolonym narodem polskim jedną z tych „brygad szturmowych", przy czym jesteśmy brygadą walczącą na odcinku strategicznie doniosłym i szczególnie zaciekle atakowanym przez wrogie siły imperializmu anglo-amerykańskiego i zachodnioniemieckiego, przez wszystkich tych, którzy nie mogą strawić naszych granic na Odrze i Nysie i z tęsknotą wspominają te czasy, gdy Polską rządzili Harrimanowie, Dewey'e, von Plessy i Donnersmarcki, dniem i nocą ujadają przeciw naszemu rządowi robotniczo-chłopskiemu i przeciw przyjaźni polsko-radzieckiej.

Uczestnicząc w pracach XIX Zjazdu czuliśmy szczególnie wyraźnie tę wielką odpowiedzialność, jaka ciąży na polskim ruchu robotniczym, na Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na polskiej brygadzie szturmowej, która pragnie z honorem wypełnić swe zadanie u boku czołowej, radzieckiej brygady szturmowej w walce o pokój i wolność narodów, o socjalizm i komunizm.

Zadanie nasze spełnimy tym lepiej, im głębiej i gruntowniej przestudiujemy ogromny dorobek XIX Zjazdu, im lepiej uzbroimy szeregi naszej Partii w ostry stalinowski oręż, który daje nam XIX Zjazd.

Wpływ obrad i uchwał XIX Zjazdu na Polskę, podobnie jak na inne republiki ludowe i na wszystkie kraje świata, jest olbrzymi.

Słowa Towarzysza Stalina i uchwały Zjazdu podniosły w masach pracujących całego świata poczucie ich potężnej siły, ugruntowały niewzruszoną wiarę w pełne i ostateczne zwycięstwo. Wpływ XIX Zjazdu na polskie masy pracujące przejawił się z wielką siłą w końcowym okresie naszej kampanii wyborczej i niewątpliwie w ogromnym stopniu wpłynął na to wielkie historyczne zwycięstwo, jakie odniósł naród polski nad imperialistami i ich agenturami w dniu 26 października.

Wskazania XIX Zjazdu winniśmy w pełni wykorzystać w naszej codziennej praktyce, w pracy politycznej, ideologicznej, gospodarczej i organizacyjnej.

Pomogą one w najbliższych tygodniach należycie przygotować wielką kampanię polityczną w związku z Kongresem Narodów w Obronie Pokoju, który odbędzie się w Wiedniu w grudniu br.

Zjazd wzbogacił naszą wiedzę o Związku Radzieckim, pogłębił naszą miłość i wdzięczność dla Wielkiej Partii Lenina i Stalina, dał naszym propagandzistom i agitatorom setki nowych argumentów, które winniśmy w pełni wykorzystać w nadchodzącym Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, jeszcze bardziej umacniając wieczystą, nienaruszalną, granitową jedność i przyjaźń z naszym wyzwolicielem, Związkiem Radzieckim, czołową brygadą szturmową światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego, ostoją pokoju światowego.

Uchwały i wskazania XIX Zjazdu będą dla nas nieocenioną pomocą w walce o wykonanie napiętych trudnych zadań naszego 6-letniego Planu Gospodarczego.

Ożywczy wpływ XIX Zjazdu na polskie masy pracujące przejawił się już w szerokiej kampanii zobowiązań, podejmowanych przez robotników, chłopów i inteligentów Polski na cześć Zjazdu KPZR.

Trudno wspomnieć tu o wszystkich jakże licznych zagadnieniach teoretycznych i praktycznych, wysuniętych przez XIX Zjazd.

Sądzę jednak, że należy podkreślić wyjątkowe znaczenie, jakie dla Partii będzie miało spopularyzowanie stalinowskiej nauki o warunkach wstępnych, niezbędnych, dla realizacji komunizmu.

Poznanie tych wspaniałych perspektyw komunizmu, które w naszych oczach przyoblekają się w Związku Radzieckim w ciało i krew, pogłębi również w polskich masach pracujących wiarę w potężne siły twórcze Związku Radzieckiego i całego międzynarodowego ruchu robotniczego, przyspieszy również nasz marsz naprzód, nasze budownictwo socjalistyczne.

Jeszcze raz pragnę podkreślić wyjątkowe znaczenie, jakie dla naszej pracy partyjnej będzie miało przestudiowanie i wyciągnięcie wszystkich wniosków ze wspaniałego, głębokiego dokumentu stalinowskiego jakim jest uchwalony na XIX Zjeździe Statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Wskazania XIX Zjazdu to potężny reflektor oświetlający drogi rozwojowe narodów Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej i całej ludzkości, to zarazem niezawodna ostra, stalinowska broń, którą również na naszym polskim odcinku wielkiego międzynarodowego frontu walki klasowej winniśmy się nauczyć władać po mistrzowsku, aby pod kierownictwem naszego Komitetu Centralnego, pod przewodem Towarzysza Bieruta, bić wroga klasowego celnie i bezlitośnie, bić go tak, jak nas uczy Towarzysz Stalin.

Wskazania i nauki XIX Zjazdu będą wyzwalać twórczą energię mas ludowych we wszystkich krajach, będą i w Polsce Ludowej potężnym bodźcem przyspieszającym budownictwo społeczeństwa socjalistycznego, będą również dla naszej partii przykładem jak cała praca partyjna winna być przepojona socjalistyczną troską o człowieka, o wyzwolenie w duszach ludzkich wszystkiego co piękne, twórcze, patriotyczne i szlachetne, o wychowanie nowego człowieka i wykucie nowego, socjalistycznego narodu na zawsze zjednoczonego wspólnością walki i idei z bratnimi narodami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, o zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe dzieło pokoju i wolności narodów.

Kurier Rzemieślniczy

Zadania rzemiosła we Froncie Narodowym po wyborach

Po wielkim, zdecydowanym zwycięstwie idei jedności narodowej, uzyskanym podczas wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, pół milionowa rzesza rzemieślników uspołecznionych i indywidualnych, znajdująca się w szeregach Frontu Narodowego, stoi wobec obowiązku udziału w realizacji historycznego programu Frontu Narodowego.

Wchodzimy w okres, w którym za kartką wyborczą na listę Frontu Narodowego musi pójść w parze wytężona ofiarna praca wszystkich patriotów polskich. Obowiązkiem ich jest stałe, konsekwentne wykonywanie zadań, związanych z realizacją programu wyborczego Frontu Narodowego.

Biorąc masowy udział w zobowiązaniach dla poparcia programu Frontu Narodowego, rzemiosło polskie dało dowód, że rozumie w sposób właściwy rolę i zadania Frontu Narodowego oraz zadania wypływające z udziału we Froncie Narodowym. Zobowiązania te przewyższają wszystkie dotychczasowe pod względem wartości i masowego udziału rzemieślników.

W dziedzinie gospodarczej przed rzemiosłem stoi obecnie zadanie utrzymania dotychczasowego tempa pracy, niedopuszczenia do zahamowań i załamań. Rzemiosło uspołecznione winno przezwyciężyć wszystkie istniejące trudności i wykonać zaplanowane zadania produkcyjne i usługowe. Wprawdzie ostatnie miesiące przyniosły znaczną poprawę w zakresie realizacji planów produkcyjnych, ale wykonanie planu rocznego jest nadal zagrożone na niektórych odcinkach. Przed wszystkimi więc spółdzielniami stoi poważne zadanie, a nawet obowiązek, wykonywania i przekraczania planów miesięcznych w takim stopniu, aby było możliwe nadrobienie zaległości z poprzednich kwartałów.

Rzemiosło indywidualne powinno więcej niż dotąd współpracować z spółdzielczością przemysłową i rzemieślniczą nad wykonaniem zadań planowych. Istniejący deficyt pracowników w spółdzielniach pracy winien być usunięty przede wszystkim przez masowy udział rzemiosła indywidualnego w kooperacji ze spółdzielniami pracy za pośrednictwem spółdzielni pomocniczych.

Zwrócenie większej niż dotychczas uwagi na nasycenie usługami rzemieślniczymi wsi oraz podniesienie na wyższy poziom świadczenia usług dla ludności miejskiej należy do dalszych najważniejszych zadań spółdzielni przemysłowych i rzemieślniczych. Do kategorii zadań zaś o specjalnym znaczeniu należy podniesienie na wyższy poziom organizacyjny spółdzielni pracy. Wpłynie to niewątpliwie na utrzymanie na odpowiednim poziomie tempa przechodzenia rzemiosła z form gospodarki drobnotowarowej na tory gospodarki zespołowej.

Rzemiosło indywidualne powinno zwrócić większą uwagę na szkolenie młodych kadr rzemieślniczych oraz na rozwój spółdzielni pomocniczych, jako ważnego czynnika, ułatwiającego całemu rzemiosłu indywidualnemu wykonanie zadań ujętych w plany gospodarcze.

Rzemiosło otrzymuje własny pion sportowy

Należy oczekiwać, iż w najbliższych już dniach zostanie opublikowana uchwała Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, powołująca do życia nowy pion sportowy „Start". Nowy pion sportowy skupi członków spółdzielni pracy i rzemieślników indywidualnych wraz z rodzinami.

Obecnie, istniejąca od kilku miesięcy, komisja organizacyjna nowego pionu sportowego kończy rozmowy z Główn. Komitetem Kultury Fizycznej i Centralną Radą Zw. Zawodowych. Ustalono, że inne zrzeszenia przekażą „Startowi" istniejące koła sportowe, złożone z członków spółdzielni pracy i rzemieślników indywidualnych oraz sprzęt sportowy, należący do tych kół.

Kończy się obsadzanie etatów instruktorskich w miastach wojewódzkich oraz powołuje się w tych miastach komisje organizacyjne „Startu". Natychmiast po ukazaniu się uchwały Głównego Komitetu Kultury Fizycznej będzie powołana Rada Główna i Rady Okręgowe „Startu".

Montuje się już sieć kół sportowych, których już jest ponad 400. Nowy pion będzie posiadał również sportowców - wyczynowców. Jak się bowiem okazuje, wśród członków spółdzielni pracy znajduje się wielu znanych wyczynowców, m. in. Patyński z Lublina, znany pinpongista, miotacz Pelczyński z Gdańska, 18-letni Kreft ze Starogardu, który zajął drugie miejsce w tegorocznym biegu na przełaj o puchar IKP.

Z rzemiosła indywidualnego nowy pion sportowy otrzyma czołówkę wyczynowców, która jest specjalnie silna w sportach motorowych. Przejdą do „Startu" — wielokrotny mistrz Polski, motocyklista T. Potajałło, wicemistrz Polski na rok bieżący na żużlu — T. Fijałkowski (obaj z Warszawy) i wielu innych.

Główny nacisk w „Starcie" będzie położony na umasowienie sportu.

Z haseł KC KPZR z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Pracownicy przemysłu miejscowego i spółdzielczości rzemieślniczej!

Produkujcie więcej towarów powszechnego użytku, zwiększajcie produkcję materiałów budowlanych z miejscowych surowców! Podnoście jakość i obniżajcie koszty własne produkcji! Zaspokajajcie lepiej potrzeby bytowe mas pracujących!

JERZY SZELIGA

AKCJA HEL

49

Już po przyjeździe do kraju Horodecki przechodził Żurawią — nie zdziwił go więc zmieniony wygląd ulicy. W ogóle — postanowił sobie, jeszcze w Londynie, że dziwić się będzie jak najmniej i jak najrzadziej.

Trochę zwolnił, żeby nie minąć znajomej bramy.

Znalazł ją bez trudu. Była bramą jedynej prawie ocalałej kamienicy. Wyglądała jak twarz starego człowieka, który przebył ciężką chorobę. Połatana była kawałkami desek, nosiła ślady kul karabinowych. Kamienica też poszarzała i jakby zapadła się i przygarbiła. W szczytową ścianę musiał uderzyć kiedyś pocisk artyleryjski, bo widać było wyraźnie ślady odłamków. Jedno z mieszkań było wewnątrz wypalone, ale widniejące w oknie pobielone wapnem deski mówiły, że ktoś przystąpił już do jego remontu. Przed brama stał wysoki, bezlistny kasztan. Na korze pnia ciemniały ślady blizn.

Horodecki spostrzegł to wszystko w ciągu kilku sekund i zniknął w głębi bramy. Schody były jeszcze bardziej sfatygowane, niż przed laty. Pod sufitem paliła się słaba żarówka.

Na drzwiach Górskiego nie było żadnego bileciku, żadnej tabliczki, mimo to Horodecki poznał je odrazu. Zadzwonił.

Otworzyła mu starsza kobieta, w długiej, wełnianej sukni i w rannych pantoflach. Włosy miała przywiązane białą chusteczką.

— Czy zastałem pana doktora? — spytał, nie zdejmując kapelusza.

Przesunęła po nim uważnym, taksującym wzrokiem. Zupełnie, jakby go już znała.

— Nie... — odparła — Doktora nie ma... Nie wrócił ze szpitala...

To nie było mu na rękę. Nie cierpiał, gdy jakieś nie przewidziane okoliczności wchodziły w paradę jego planom.

— A panny Krystyny również nie ma?

Przecząco pokręciła głową.

„W tej chwili nie. Ale wkrótce powinna nadejść, wyszła tylko..."

Nie dokończyła. Otworzyły się drzwi od kuchni i stanął w nich Andrzej. Przez sekundę przypatrywał się rozmawiającemu z ciotką mężczyźnie, po czym jego pucołowata, niezdrowa twarz rozjaśniła się uśmiechem.

— Pan Horodecki! — krzyknął — Co za gość!

Już był przy Włodzimierzu. Horodecki raczej domyślił się, niż poznał z kim ma do czynienia. Andrzej zmieniał się z roku na rok. Był teraz wysokim, tęgim wyrostkiem, o bezceremonialnym sposobie bycia, pełnym energii, zdającej się rozsadzać szwy nieco przyciasnego garnituru.

— Pan Horodecki, pan Horodecki! — powtarzał, ściskając serdecznie dłoń Włodzimierza — A to niespodzianka! Ojciec chyba urżnie się z radości!

Ciotka Jadwiga odsunęła się w stronę kuchni. Andrzej wciągnął przybysza na środek przedpokoju, w krąg światła, padającego z jadalni, mogła więc dokładnie mu się przyjrzeć. Wysoki, w sfatygowanym płaszczu. Kapelusz ciągle na głowie. Dobrze odżywiony, twarz wypoczęta, robiąca sympatyczne wrażenie. Wyraźnie był zaskoczony owacyjnym przyjęciem Andrzeja.

„Ale ucieszy się dziewczyna — przeszło jej przez myśl — doczekała się wreszcie, doczekała..."

W tej samej chwili Horodecki, który zdołał już oswobodzić dłoń — począł zdejmować płaszcz i obrócił się twarzą w stronę ciotki Jadwigi. Zobaczyła jego oczy: puste, chłodne, bez wyrazu. Jak dwie grudki lodu.

Przeszył ją zimny dreszcz. Cofnęła się szybko w głąb kuchni.

Andrzej stał w otwartych drzwiach pokoju i mówił:

— Ojciec zaraz powinien wrócić. Krystyna również! Skończyła już chemię, wie pan robi teraz pracę dyplomową. Mnie tylko idzie jak krew z nosa, jeszcze nie mogę dochrapać się matury! A kiedy pan przyjechał? Jak się panu Warszawa podoba? Rozbita, prawda? Wyglądała jeszcze gorzej, trzeba było ją widzieć po powstaniu! Ruiny, ruiny i ruiny! A Londyn mocno oberwał? Podobno też go bombardowali, ale chyba nie można porównać nawet z Warszawą, jak pan uważa?

Małomównością nie grzeszył, to Horodecki stwierdził momentalnie. Zasypany gradem pytań, odpowiadając na nie w sposób ogólnikowy, wszedł do pokoju i począł się po nim rozglądać. Zmiany są, owszem, ale nie takie, jakich należało się spodziewać. Meble przygarbiły się jeszcze bardziej, ściany pociemniały, wytarły się obicia krzeseł i foteli.

— Niech pan siada, proszę uprzejmie! — zapraszał Andrzej i nie czekając, aż gość skorzysta z zaproszenia, terkotał dalej:

— A u nas teraz dość tłoczno. Mama umarła, Krystyna pewnie o tym panu pisała. Ojciec zdziwaczał, w ogóle z nim nie można wytrzymać. Jest u nas siostra matki i babka. Przysięgła reakcjonistka! — dokończył ciszej i spojrzał uważnie na gościa, jakby chcąc się przekonać, jakie to sprawiło na nim wrażenie.

Horodecki jednak udał, że nie dosłyszał. Siadł w fotelu, przesunął wzrokiem po synu lekarza. „Dobry gagatek — przeszło mu przez myśl — Górski z pewnością nie ma z nim wesołego żywota"....

Wydobył z kieszeni paczkę papierosów i poczęstował Andrzeja.

LISTOPAD **8** SOBOTA

DZIS: Honoraty, Seweryna

JUTRO: Teodora

WAŻNIEJSZE TELEFONY: Straż Pożarna 44-44. Pogotowie PCK 1000. Taksówki 36-55 i 39-62. Informacja PKP 11-87. Informacja pocztowa 02 i 03. Zamiejscowe 00. Komenda MO 25-16. IKP 19-37, 33-41, 33-42.

To i owo z Bydgoszczy

Łabędzi śpiew

Czy w Parku Kazimierza Wielkiego jest stacja aklimatyzacji ptaków? Pytanko takie chcemy postawić wobec faktu, że na stawie mimo jesiennych chłodów pływają jeszcze białe łabędzie.

Biedne są nasze dwie „ozdoby", które zmusza się do przebywania w zimnej wodzie. Śmiało można je porównać z pingwinami, które pływają po lodowatych wodach Arktyku.

Być może, iż bydgoskiej „stacji" kiedyś uda się wyhodować odmianę grenlandzkich łabędzi-pingwinów. Bezpieczniej byłoby jednak, żeby bydgoskie eksperymenty przerwać. Bo aklimatyzacja powiedzie się lecz łabędzie... zdechną (?)

Przewodnik drogowy (5)

Płacz i zgrzytanie zębów! Tak przynajmniej należy ocenić sytuację na ul. Wileńskiej, którą bardzo dawno temu rozkopano i nie doprowadzono spowrotem do porządku. Jezdnia zapada się chodniki bez płyt stanowią niecną otchłań. Pewien szofer złamał resor w swoim samochodzie, jadąc tą ulicą, a przechodzień idąc chodnikiem skręcił sobie nogę i musi obecnie kurować się zastrzykami.

Na Szwederowie obok Łaźni Miejskiej przed przedszkolem ustawiono przed 2 miesiącami słup elektryczny. Wykopano spory dołek, jeszcze jedną pułapkę, dowód niesolidności przedsiębiorstw wykonujących prace ziemne. Dalszy ciąg nastąpi (juk)

Koncert popularny dla świata pracy

Staraniem Prezydium Miejskiej Rady Narodowej — Wydział Kultury odbędzie się 9 bm. o godz. 16 w Domu Społecznym przy ul. Solnej koncert popularny dla świata pracy, zorganizowany dla uczczenia 35 rocznicy Zwycięskiej Rewolucji Październikowej.

Wykonawcami koncertu będą: zespoły muzyczne, chóralne i artystyczne Liceum Pedagogicznego i Szkoły Ogólnokształcącej nr 3.

Wstęp na koncert jest bezpłatny.

Cenne witaminy w „piaskowych magazynach"

WARZYW W ZIMIE NIE ZABRAKNIE

Jabłka bułgarskie i śliwki mrożone rzucą OZH na rynek bydgoski

Zbliża się okres zimowy, podczas którego nie rodzą się warzywa. Trzeba więc zawczasu poczynić zapasy cebuli, ogórków, kapusty, marchwi itp., ażeby bydgoskie gosposie nie odczuły ich braku w okresie zimowym.

W Bydgoszczy przygotowania trwają w całej pełni i prowadzi je Ogrodniczy Zakład Handlowy. Część warzyw przechowuje się na terenie miasta, a resztę w specjalnych kopcach piaskowych w Kotomierzu i Wojnowie. Od dobrego zmagazynowania zależą więc jadłospisy bydgoszczan, którzy również zimą będą mogli jadać jarzyny zawierające cenne witaminy.

W chwili obecnej przewiduje się zmagazynowanie 1.400 ton warzyw różnych asortymentów. Ilość ta powinna wystarczyć zarówno do zaopatrzenia konsumentów indywidualnych jak też zakładów zbiorowego żywienia.

Roczny plan skupu warzyw został przez OZH wykonany już dnia 30 września br.

Część warzyw w „piaskowych magazynach" jest również rezerwą na okres wczesno - wiosenny podczas którego brak będzie nadal świeżych warzyw.

OZH poinformowały nas, że przed gwiazdką rzucą na rynek bydgoski 120 ton śliwek mrożonych, które będą sprzedawane w gotowych paczkach 1 kilowych. Ponadto, ponieważ w roku bieżącym nie obrodziły jabłka, spodziewane są transporty tych owoców z zagranicy a przede wszystkim jabłek bułgarskich.

PSS we własnym zakresie przygotowuje 150-tonową rezerwę warzyw celem zaopatrzenia swoich placówek handlowych oraz stołówek.

Według oceny fachowców tegoroczny urodzaj na warzywa był pomyślny i nie zachodzi obawa, ażeby zabrakło ich w naszym mieście. (S)

Muzeum Lenina w Poroninie zwiedzą chłopi województwa bydgoskiego

Zarząd Wojewódzki ZSCh w ramach Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej organizuje dnia 16 bm. — wycieczkę chłopów do Poronina, Zakopanego, Krakowa, Nowej Huty i Wieliczki.

W programie wycieczki przewidziane jest zwiedzenie Muzeum Lenina w Poroninie, zabytków historycznych Krakowa, osiedla robotniczego i kombinatu hutniczego w Nowej Hucie, kopalni soli w Wieliczce, Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem i przejazd kolejką linową na Gubałówkę.

Uczestnicy wycieczki mają zagwarantowany przejazd w obie strony w specjalnym zradiofonizowanym pociągu i pełne utrzymanie w czasie trwania wycieczki.

W wycieczce udział brać mogą wszyscy mało i średniorolni chłopi, oraz pracująca w rolnictwie młodzież wiejska powyżej lat 16. Zapisy na wycieczkę przyjmują zarządy powiatowe i gminne ZSCh do 13 bm.

Spotkanie aktywu Frontu Narodowego z dziennikarzami

W niedzielę, 9 bm .o godz. 16 w lokalu Polskiego Radia Al. 1 Maja 50 odbędzie się spotkanie aktywu Frontu Narodowego z dziennikarzami.

W programie spotkania przewidziana jest wzajemna wymiana doświadczeń z prac w komitetach Frontu Narodowego.

Na zakończenie odbędzie się część artystyczna.

Klub Korespondentów IKP wznawia swą działalność

Na połów informacji

wybieramy się w najbliższy czwartek

Onegdaj członkowie Klubu Korespondentów IKP w Bydgoszczy zebrali się na walnej naradzie, której celem było ustalenie nowych form pracy i szkolenia do końca bież. roku.

Zebrani korespondenci bydgoscy powzięli szereg ważnych decyzji. Postanowili dwa razy w ciągu miesiąca urządzać zebrania „robocze", na których będą załatwiane wszystkie sprawy organizacyjne.

Zebrania takie odbywać się będą w pierwszą środę po pierwszym każdego miesiąca o godz. 18 oraz w każdą niedzielę po piętnastym o godz. 11.

Najbliższa narada odbędzie się więc w niedzielę dnia 16 listopada br o godz. 11 w gmachu redakcji IKP. Przypominamy o tym wszystkim osobom, które pragnęłyby wziąć udział w pracach Klubu, gdyż ciągle jeszcze przyjmujemy nowych korespondentów, którzy chcieliby współ redagować dział -„To i owo" i kolumnę miejską naszego pisma.

Klub postanowił zorganizować parę atrakcyjnych wycieczek i raidów, podczas których dziennikarze i korespondenci wymienią swoje uwagi na temat metod „połowu" materiałów informacyjnych. Najbliższa wycieczka korespondentów odbędzie się do Osiedla Leśnego, gdzie dzień i noc trwają prace przy budowie nowoczesnych bloków dla ludzi pracy.

Korespondenci i wszyscy chętni czytelnicy zbiorą się w najbliższy czwartek (13 bm) o godz. 17 przed torami kolejowymi przy Alejach 1 Maja. Zapraszamy serdecznie! (juk)

Korespondenci piszą:

URZĄDZIĆ WENTYLACJĘ!

W suterynach Pomorskiego Domu Sztuki znajdują się pracownie Centr. Przemysłu Ludowego i Artystycznego, w których lakieruje się nitrolakierami lalki. Na skutek tego gaz-aceton wydobywa się z pracowni do pomieszczeń Państw. Liceum Technik Plastycznych. Prosimy, ażeby sprawą tą zainteresowała się Komisja Sanitarna przy Wydz. Zdrowia MRN. (Szach).

O AUTOMAT DO PERONÓWEK

Nieraz w dni przedświąteczne, na dworcu kolejowym panuje taki tłok, że trudno dostać peronówkę. Stojący w tasiemcowych „ogonkach" przed kasami biletowymi podróżni, nie pozwalają wcisnąć się poza kolejką, co w zasadzie jest przywilejem osób nabywających peronówki.

Ponieważ nabycie peronówki umożliwia nie tylko przejście na perony lecz także korzystanie z „ustronnego kącika" — brak peronówki oznacza dla niektórych osób katastrofę życiową. Proponujemy więc zainstalowanie automatów sprzedaży peronówek lub otwarcie kiosku z peronówkami. (Bejot).

CO 2 DNI GAZETA

Mieszkańcy ul. Świętojańskiej czują się jak na zapadłej wsi. Gazeta dochodzi do niej co drugi dzień i to dopiero około godz. 11. Dawniej bywało lepiej. Dlatego też mieszkańcy tejże ulicy proszą PKP „Ruch", ażeby zainteresował się tą sprawą. (Wel)

Kalendarzyk imprez w Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

8 LISTOPADA

Godz. 17 w sali ORZZ mistrzostwa Centralnej Rady Związków Zawodowych.

Godz. 19 w Pom. Domu Sztuki koncert muzyki radzieckiej.

Godz. 19 w sali sportowej przy ul. Konarskiego finałowe mecze koszykówki męskiej i żeńskiej o mistrzostwo Bydgoszczy.

Akademie: w Technikum Handlowym, Technikum Przemysłu Drzewnego, Dyrekcji MHD, Bydgoskiej Fabryce Narzędzi, Bydgoskiej Fabryce Sygnałów Kolejowych, PKP — Węzeł, Browary na Ustroniu i w Zjednoczeniu Budownictwa Wojskowego.

Na ekranie

„Niezapomniany rok 1919"

Zaraz na wstępie warto zaznaczyć, że film ten otwierający Festiwal Filmów Radzieckich w Bydgoszczy, jest dziełem nagrodzonym za swoje wybitne walory artystyczne i ideowe — Nagrodą Stalinowską oraz Grand Prix na VII Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karlovych Varach.

„Niezapomniany rok 1919" jest sztuką teatralną Wsiewołoda Wiszniewskiego, która zyskała sobie powszechne uznanie widzów radzieckich. To zachęciło reżysera M. Cziaurelego do przeniesienia jej na ekran, po utrwaleniu na kolorowej taśmie filmowej. Pomysł uwieńczony został sukcesem, jak wskazują na to dwa wymienione zaszczytne wyróżnienia filmu.

W nowym tym obrazie radzieckim pokazano walkę klasy robotniczej Pietrogradu w obronie zagrożonych przez interwentów 1920 roku zdobyczy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Walce tej przewodzi partia bolszewików pod wodzą Lenina i Stalina.

Świetną kreację marynarza Szybajewa, jedną z centralnych postaci filmu, dał Borys Andrejew. Wspaniałe — silne i przekonywujące — są sceny zbiorowe. (ż)

KOMUNIKATY

ZS Gwardia Bydgoszcz. Zebranie organizacyjne wszystkich członków Sekcji Motorowej ZS „Gwardia" w sprawie organizacji niedzielnych wyścigów żużlowych odbędzie się w sobotę 8 bm. o g. 18 w lokalu klubowym przy ul. Zamojskiego 16.

ZS Kolejarz Bydgoszcz. Zebranie sekcji pływackiej odbędzie się we wtorek 11 bm. o godz. 19 w świetlicy Koła przy ul. Dworcowej 89.

ZS „Spójnia" Bydgoszcz. Dnia 8 bm. o godz. 18 odbędzie się zebranie Sekcji Piłki Nożnej ZS „Spójnia" Bydgoszcz w świetlicy przy ul. Bronikowskiego 45. Również 8 bm. o godz. 15 treningi sekcji piłkarskiej na boisku ZS „Spójnia" przy ul. Nakielskiej.

Zapisy trampkarzy, juniorów i seniorów przyjmuje się na miejscu.

SPORT

PIŁKARZE POMORSCY W „PUCHARZE POLSKI"

Jak już informujemy o tym na innym miejscu drużyna OWKS Bydg. odniosła w ub. czwartek w Chełmku zwycięstwo nad miejscowym Włókniarzem w stosunku 2:0 w zarządzonej na polecenie GKKF powtórce spotkania o „Puchar Polski". W ten sposób piłkarze OWKS Bydgoszcz zakwalifikowali się do następnej rundy. Już w nadchodzącą niedzielę, 9 bm. OWKS Bydgoszcz walczyć będzie w Białymstoku z tamtejszą Gwardią.

Trudny egzamin oczekuje również piłkarzy bydgoskiej Gwardii. Po dwóch kolejnych zwycięstwach, odniesionych na wyjeździe w Lublinie i Przemyślu, drużyna Gwardii wyjechała z kolei do Opola, gdzie w niedzielę zmierzy się z beniaminkiem I ligi zespołem Budowlanych. Żałować doprawdy należy, iż meczu tego nie przełożono do Bydgoszczy, pozbawiając tym samym stolicę Pomorza ujrzenia interesującego pojedynku piłkarskiego.

Trzeci wreszcie reprezentant Pomorza, który do tej pory nie został wyeliminowany z „Pucharu Polski", a mianowicie Kolejarz Toruń spotyka się o godz. 11 na własnym boisku z I-ligową Gwardią Kraków. Spotkanie to wzbudziło na całym Pomorzu olbrzymie zainteresowanie.

STAL NAKŁO CZY KOLEJARZ BYDGOSZCZ

Miłośnicy piłki nożnej będą mieli okazję poznać tegorocznego mistrza klasy wojewódzkiej zespół Stali Nakło, który — jak wiadomo — ubiegać się będzie o awans do II ligi. Przed decydującymi spotkaniami z Kolejarzem Toruń, wyznaczonymi na 16 i 23 bm. piłkarze Stali Nakło rozegrają w nadchodzącą niedzielę, 9 bm. o godz. 12.30 towarzyski mecz z Kolejarzem Bydgoszcz. Spotkanie Kolejarza Bydgoszcz ze Stalą Nakło rozegrane zostanie na Stadionie Leśnym Kolejarza przy ul. Północnej.

TENIS STOŁOWY

Ping-pongiści bydgoskiej Gwardii walczyć będą w niedzielę, 9 bm. o godz. 10 w świetlicy klubowej przy ul. Zamojskiego 16 z drużyną Kolejarza Bydgoszcz w spotkaniu o mistrzostwa klasy wojewódzkiej. Nie wątpimy, iż z uwagi na udział czołowych zawodników niedzielny pojedynek wywoła zrozumiałe zainteresowanie.

80 NAJLEPSZYCH SZTANGISTÓW WALCZY W BYDGOSZCZY

Dziś o godz. 17 w sali ORZZ przy ul. Toruńskiej 30 nastąpi uroczyste otwarcie ogólnopolskich inywidualnych oraz drużynowych mistrzostw CRZZ w podnoszeniu ciężarów, organizowanych przez Radę Okręgową ZS Stal Bydgoszcz. Na starcie ujrzymy 80 najlepszych sztangistów polskich wśród nich wielokrotnych mistrzów Polski Sadowskiego (Warszawa). Skowronka (Śląsk) i Kaczmarczyka (Śląsk). Prawdziwą jednak rewelacją będzie występ najlepszego technika, olimpijczyka Ścigały (Śląsk).

Dwudniowe mistrzostwa zapowiadają się niezwykle atrakcyjnie, ponieważ sygnalizowana dobra forma zawodników pozwala nam przypuszczać, iż w Bydgoszczy padną nowe rekordy Polski.

Szczegółowy program przewiduje dziś o godz. 17 uroczyste otwarcie mistrzostw połączone z defiladą zawodników. Walki, które trwać będą od godz. 17.30 — 21 poprzedzi przemówienie powitalne znanego działacza sportowego Stanisława Lehmanna.

W niedzielę, 9 bm. o godz. 9 najsilniejsi ludzie w Polsce przemaszerują przez miasto, by złożyć wieniec pod pomnikiem Wdzięczności na Placu Wolności. Od godz. 10—13 startować będą zawodnicy w kat. koguciej i półciężkiej, a od godz. 16—20 w wagach lekkiej, lekkociężkiej i ciężkiej. Zamknięcie mistrzostw połączone z rozdaniem nagród nastąpi o godz. 20.

A więc dziś i jutro sportowcy bydgoscy wezmą gremialny udział w zmaganiach sztangistów.

„Tajna wojna" na scenie bydgoskiej

Z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej na scenie bydgoskiej Teatru Ziemi Pomorskiej wznowiona zostanie w nowej obsadzie rewelacyjna sztuka Samojłowa i Michajłowa pt. „Tajna wojna". Emocjonująca akcja utrzymuje widza w napięciu od pierwszej do ostatniej sceny. Oto właśnie czwórka bohaterów „Tajnej wojny" usiłująca wyświetlić przyczyny zagadkowej śmierci uczonego — wynalazcy inż. Tumanowa.

Stoją od prawej: Jerzy Walden,, (który równocześnie wyreżyserował sztukę) Natalia Morozowiczowa, JanUlrich i Helena Krzywicka.

CO? GDZIE? KIEDY?

TEATR

ZIEMI POMORSKIEJ
Sobota: Tajna wojna (19)
Niedziela: Tajna wojna (15.30 i 19).

MŁODEGO WIDZA
Sobota: Dwie blizny. Nikt mnie nie zna. (19).
Niedziela: Dwie blizny. Nikt mnie nie zna (19).

KINA

Pomorzanin: Niezapomniany rok 1919 (16.45, 18 i 20.15).
Polonia: Niezapomniany rok 1919 (17 i 19.15).
Orzeł: Lenin w 1918 roku (17 i 19).
Wolność: Młoda Gwardia II seria (16, 18 i 20).
Gryf: Antoni Iwanowicz gniewa się (17 i 19).
Bałtyk: Radziecka Gruzja (17 i 19).
Mir: 15-letni kapitan (19).
Rozmaitości: Wyprawa na wyspę Kościuszki (16—23).

Fotoplastikon: Wyspy Sundajskie (14—21).

KONCERTY

Pom. Dom Sztuki: Dziś koncert muzyki radzieckiej POS pod dyr. O. Straszyńskiego (19).

DYŻURY

Dyżur nocny (od godz. 22—8): Apteka nr 17, ul. Śniadeckich 51 (tel. 22-42). Apteka nr 12 ul. Grunwaldzka 37 (tel. 34-31).

WYSTAWY

Woj. Ośrodek Szkolenia Partyjnego: Wielkie budowle socjalizmu Polski Ludowej (codz. godz 10—13 i 14—20)
Pl. Zjednoczenia: Bydgoszcz wczoraj, dziś i jutro.
Pom. Dom Sztuki: Prace pomorskiego artysty-grafika St. Brzęczkowskiego (codz. godz. 10—13 i 15—19, w niedziele godz. 10—17).

RADIO

PROGRAM LOKALNY FALA 219 M

Sobota — 8 listopada

13.55 Komunikaty i muzyka rozrywkowa, 16.20 Bydgoski dziennik radiowy, 16.35 Węgierskie melodie operetkowe, 16.45 Audycja dla młodzieży w opr. Cz. Czubaka pt. „Jedziemy na występy z piosenką radziecką", 17.15 Pieśni narodów radzieckich, 17.30 Reportaż w opr. Reginy Babisiak, 17.40 Koncert muzyki rozrywkowej, 18.30 Felieton regionalny Mariana Turwida pt. „30 lat w służbie grafiki", 18.45 Felieton L. Wallichta pt. „W tysiące i miliony", 18.56 Rozmowa z korespondentami, 19.05 Audycja satyryczna pt. „Żądło mikrofonu", 19.25 Muzyka.

Wyższa Szkoła Rolnicza we Wrocławiu
kształci nowe kadry fachowców

Wrocław, w listopadzie

„Julian Krzak — lat dziewiętnaście — syn małorolnego chłopa — słuchacz Zaocznego Studium przy Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu, zdał kolokwia z wynikiem bardzo dobrym". — Tyle wyczytać możemy z kart indeksu studenckiego. Ale karty, rejestrujące postępy w nauce słuchaczy Studium Zaocznego mówią daleko więcej, niż głoszą czarne litery. Mówią o tym, że rząd Polski Ludowej dał możność kształcenia się nie tylko temu synowi chłopskiemu — pracownikowi stacji selekcji roślin w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Rogaczewo, ale wielu innym jego towarzyszom, którzy zdobędą kwalifikacje zawodowe, nie opuszczając swych dotychczasowych placówek pracy. Mówią o tym, że Wyższa Szkoła Rolnicza we Wrocławiu w trosce o wychowanie świeżych kadr socjalistycznego rolnictwa — sięgnęła po nowe formy kształcenia fachowców. Oto w ramach Studium Zaocznego werbuje zdolnych pracowników zarówno Państwowych Ośrodków Maszynowych jak i Państwowych Gospodarstw Rolnych. Słuchacze, nie zawsze są tak młodzi jak wspomniany przodownik nauki — Julian Krzak z Rogaczewa. Często rekrutują się z ludzi starszych, z wieloletnią praktyką rolniczą, którym ustrój kapitalistyczny Polski przedwrześniowej zamknął drogę do wiedzy i postępu.

Za cztery lata obok absolwentów Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu powiększą kadry fachowców rolnictwa również słuchacze Studium Zaocznego, którzy po zdaniu odpowiednich egzaminów zdobędą tytuły inżynierów względnie magistrów agronomii.

Wyższa Szkoła Rolnicza we Wrocławiu przywitała otwarcie roku akademickiego 1952-53 nowymi katedrami. Są to: katedra żywienia (przy wydziale zootechniki), katedra drobiarstwa oraz własna katedra fizyki. W najbliższej przyszłości powstaną również: katedra hodowli trzody chlewnej, fizjopatologii, fizjologii, oraz fizjologii roślin. Uczelnia wrocławska poszczycić się może, że w murach swych wyszkoliła już własne kadry naukowe. M. in. dr Ludwik Szopa — prodziekan — objął obecnie katedrę hodowli drobiu. Dr. Jerzy Kotliński — adiunkt katedry żywienia, przy jej organizowaniu sam konstruował aparaty w laboratorium. Dzięki inicjatywie dr. Stanisława Kowalińskiego — adiunkta katedry gleboznawstwa — znikła większość niedostatecznych ocen z indeksów studenckich. Spędzał on wiele godzin w Domu Akademickim, przygotowując słabszych słuchaczy do egzaminów.

Prof. dr. Bronisław Garncarz — syn robotnika wrocławskiego objął już katedrę chorób wewnętrznych na wydziale weterynaryjnym, dr. Ryszard Badura — syn robotnika kolejowego — jest starszym asystentem przy katedrze chirurgii.

W najbliższej przyszłości kadry, złożone z 200 młodych sił pomocniczych naukowych, które wychowała uczelnia, powiększą studenci kończący studia.

Przy uczelni istnieje specjalna komisja współpracy z terenem, obejmującą 17 katedr, której przewodniczącym jest dr. Stanisław Kowaliński. Komisja ta specjalną opieką otoczyła pięć spółdzielni dolnośląskich. Wszystkie katedry WSR dają swój wkład, aby spółdzielnie produkcyjne te (Pszenno, Wilczków, Wisznia Mała, Marszowice i Szczawienko) stały się bazami, promieniującymi kulturą agrarną na całe województwo.

Opieka ta poważnie wpłynęła na pomyślny rozwój tych spółdzielni i m. in. nadała im właściwy kierunek gospodarczy.

Obraz łączności z terenem uczelni wrocławskiej nie byłby całkowity gdybyśmy nie wspomnieli choć słów kilka o pracach niektórych jej naukowców. Prof. Riebenbauer i dr. Brej pracują nad topinamburem — rośliną przemysłową, której bulwy mogą zastąpić ziemniaki. Prof Olbrycht i dr. Nadwyczawski pracują nad aklimatyzacją na terenie Dolnego Śląska kukurydzy pastewnej, (końskiego zębu).

Wre praca w pracowniach naukowców WŚR. Pochyla się nad skryptem głowa przodownika nauki zetempowca Feliksa Majdańskiego. A gdzieś w dalekim Rogaczewie spędza nad książką każdą wolną chwilę od pracy Julian Krzak.

Już niedługo oni to właśnie powiększą kadry fachowców rolnictwa socjalistycznego i staną obok doświadczonych naukowców do dalszej walki o coraz lepsze i radośniejsze Jutro człowieka pracy.

Hanna Hoffmanowa

Członkowie spółdzielni produkcyjnej z Wilanowa w województwie opolskim dbając o stały rozwój spółdzielczej hodowli bydła przygotowują na zimę kiszonki z liści buraków cukrowych.

Na zdjęciu: Spółdzielcza brygada polowa Stanisława Robaka omawia plan zwózki liści buraczanych (Foto — CAF)

SPORT

MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ SZACHOWY W MOSKWIE

Na międzynarodowym turnieju szachowym kobiet dogrywano odłożone partie.

Po IX rundach turnieju pierwsze cztery miejsca zajmują szachistki radzieckie: 1) Bykowa (ZSRR) — 7,5 pkt., 2) Biełowa (ZSRR) — 6,5 pkt. (przy jednej przepuszczonej grze), 3) Ignatiewa (ZSRR) — 6,5 pkt., 4) Rubcowa (ZSRR) — 6 pkt., 5) Heemskerk (Holandia) — 5,5 pkt. (jedna gra przepuszczona), 6) Keller (NRD)— 5,5 pkt., 7) Trenmer (Anglia) — 5 pkt., (jedna gra odłożona), 8) Zwortkina (ZSRR) — 5 pkt., 9) Langos (Węgry) — 4,5 pkt., 10) de Silan (Francja) — 4 pkt., Karff (USA) i Bruce (Anglia) mają po 3 pkt., Hruskova-Bielska (CSR) i de Montero (Argentyna) — po 2,5 pkt., Reischer (Austria) — 1,5 pkt. (przy jednej odłożonej) oraz Bain (USA) — 1,5 pkt.

6, 7 i 8 listopada zawodniczki turnieju były wolne od gry. X runda rozpocznie się w niedzielę 9 bm.

RAIDOWI MISTRZOWIE POLSKI

Komisja sportowa PZM po zweryfikowaniu tegorocznych zawodów raidowych o mistrzostwo Polski, ustaliła listę najlepszych raidowców Polski na rok 1952. Biorąc pod uwagę 3 najlepsze wyniki z 6 eliminacji raidowych, tytuły mistrzów i wicemistrzów Polski w poszczególnych kategariach zdobyli:

kat. 125 ccm — 1) Szczurowski (Budowlani — Warszawa) 24 pkt., 2) Grabiński (AZS — Gliwice) 20 pkt., 3) Gibłowski (CWKS) 12 pkt.;

kat. 250 ccm—1) Żurawiecki (Budowlani —Warszawa) 24 pkt., 2) Jakubowski (Spójnia — Warszawa) 20 pkt., 3) Żymirski (Ogniwo — Warszawa) 15 pkt.;

kat. 350 ccm — 1) Paluch (Górnik — Miechowice) 24 pkt., 2) Puzio (Budowlani — Warszawa) 18 pkt., 3) Tołłoczko 12 pkt.;

kat. 500 ccm — 1) Kwiatkowski (Ogniwo — Warszawa) 24 pkt., 2) Szarle (Ogniwo — Warszawa) 22 pkt., 3) Garguł (Górnik— Miechowice) 14 pkt.;

wózki — 1) Jonasz (AZS — Gliwice) 24 pkt., 2) Kozłowski (Budowlani — Warszawa) 15 pkt., 3) Baczkowski (CWKS) 15 pkt.

O MISTRZOSTWO POLSKI W PIŁCE NOŻNEJ

Mistrzowie obu grup I ligi piłkarskiej — Unia (Chorzów) i Ogniwo (Bytom) rozegrają w dniach 9 i 16 bm. dwa spotkania o tytuł mistrza Polski. Pierwszy mecz w najbliższą niedzielę 9 bm. odbędzie się na stadionie olimpijskim w Chorzowie, w tydzień później 16 bm. rozegrane zostanie spotkanie rewanżowe na boisku Ogniwa w Bytomiu.

O PUCHAR POLSKI

W czwartek 6 bm. odbyło się w Chełmku spotkanie o Puchar Polski między OWKS (Bydgoszcz) a Włókniarzem (Chełmek).

Zwycięstwo odniosła drużyna OWKS Bydgoszcz 2:0 (0:0).

SZACHIŚCI RADZIECCY OTRZYMALI TYTUŁY ARCYMISTRZÓW

Komitet do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR za wielkie sukcesy osiągnięte na międzynarodowym turnieju szachowym w Sztokholmie nadał trzem czołowym szachistom radzieckim tytuły arcymistrzów.

Tytuły arcymistrzów otrzymali: Petrosian, Tajmanow i Awerbach. Obecnie w ZSRR tytuły arcymistrzów posiada 15 szachistów.

MISTRZOSTWA POLSKI CRZZ W PODNOSZENIU CIĘŻARÓW

W dniach 8 i 9 bm. odbędą się w Bydgoszczy drużynowe i indywidualne mistrzostwa Polski związków zawodowych w podnoszeniu ciężarów. Do mistrzostw zgłoszono 80 ciężarowców z Warszawy, Śląska, Wrocławia, Poznania, Gdańska, Łodzi, Krakowa i Bydgoszczy. W mistrzostwach startować będą m. in. również olimpijczycy: Skowronek (Górnik) i Ścigała (Stal).

Dnia 6 listopada 1952 r. zmarła w Bogu moja ukochana siostra, nasza kochana ciocia śp.

Joanna Bieganowska

przeżywszy lat 72

O czym zawiadamia w smutku pogrążona

RODZINA

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę dnia 9. 11. br. o godz. 15.30 z kaplicy szpitala miejskiego w Inowrocławiu na cmentarz Matki Boskiej.

Inowrocław w listopadzie 1952 r. (9170

Dnia 7 listopada 1952 r. zasnął w Bogu nagle nasz najukochańszy ojciec, brat, teść, dziadek, szwagier i wujek śp.

Józef Dąbrowski

przeżywszy lat 62

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, 10 bm., o godz. 15.30 z kaplicy cmentarza Nowofarnego. O czym zawiadamiają pogrążeni w smutku

CÓRKA, SYN I RODZINA

Bydgoszcz, w listopadzie 1952 r. (10123g

Wszystkim tym którzy wzięli liczny udział w pogrzebie mego ukochanego męża i ojca śp.

Stefana Bilskiego

oraz za licznie złożone wieńce i kwiaty składamy tą drogą najserdeczniejsze „Bóg zapłać".

ŻONA Z SYNEM I RODZINA

Bydgoszcz, w listopadzie 1952 r. (10143g

Papier biały gazet. rot. mat. kl. VII. 50 g 126 cm. E-III-10817

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY Czerwonej Armii 20. Centrala telefoniczna: 33-41 i 33-42. Dział ogłoszeń w Bydgoszczy: Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami). Tel. 24-29. Konto PKO IKP nr VI-140.

REDAGUJE KOLEGIUM. — WYDAWCA I DRUK; SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA — NOWA EPOKA", WARSZAWA, SNIADECKICH 16 ODDZ. W BYDGOSZCZY, CZERW. ARMII 18/20, TEL. 33-41, 33-42, DRUKARNIA 1899.

OGŁOSZENIA DROBNE po 1,50 zł za słowo. Ogłoszenia milimetr.: w tekście 10,50, za tekstem 4,50, nekrologi 3 zł za 1 mm. Ogłoszenia w specjalnej rubryce 30 zł za 1 wiersz 2-łamowy (za tekstem). W niedziele i święta 50% drożej.